ธมฺมรโต อนุสรณ์

ในการพระราชทานเพลิงศพ

พระครูสิริธรรมนิมิต

(แหล่ ธมฺมรโต คำสอนทา)

ณ เมรุชั่วคราววัดป่าธรรมนิมิต

วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑

คู่มือทำวัตรสวดมนต์

และ

ถวายทานต่าง ๆ

ฉบับวัดป่าแสงอรุณ ขอนแก่น

การบำเพ็ญกุศล

วันที่ ๑๒ - ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑ (ตั้งบำเพ็ญกุศล ๗ วัน)

เวลา ๑๘.๐๐ น. มาติกาบังสุกุลทุกวัน

เวลา ๑๙.๐๐ น. สวดพระอภิธรรมทุกคืน

วันเสาร์ที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑ (วันพระราชทานเพลิงศพ)

เวลา ๑๐.๐๐ น. พระสงฆ์ทรงสมณศักดิ์ ๑๐ รูป สวดพระพุทธมนต์

เวลา ๑๑.๐๐ น. ถวายภัตตาหารเพลแด่พระภิกษุสามเณร ประมาณ ๑๕๐ รูป

เวลา ๑๓.๐๐ น. พระสงฆ์ ๘๓ รูป มาติกาบังสุกุล

เวลา ๑๔.๐๐ น. แสดงพระธรรมเทศนา ๑ กัณฑ์

– พระสงฆ์ ๔ รูป สวดคาถาธรรมบรรยาย

เวลา ๑๕.๓๐ น. ขบวนอัญเชิญหีบเพลิงพระราชทานถึง วัดป่าธรรมนิมิต

– พิธีทอดผ้ามหาบังสุกุล

เวลา ๑๖.๐๐ น. รับพระราชทานเพลิงศพ

คำปรารภ

ก่อนมรณภาพไม่กี่วัน ได้มีโอกาสเยี่ยมอาการอาพาธท่านพระครูสิริธรรมนิมิต (แหล่ ธมฺมรโต คำสอนทา) เจ้าอาวาสวัดป่าธรรมนิมิต ถึงที่พักในเวลาเย็น สังเกตอาการแล้ว ค่อนข้างหนัก แต่ด้วยกำลังใจที่ยังมีอยู่มากพอควร จึงสามารถตื่นจากหลับลืมตา ยกมือไหว้ตอบได้ เมื่อได้เพิ่มธรรมโอสถอีกนิดหน่อยก็ม่อยหลับไปด้วยความอ่อนเพลีย จึงแนะนำญาติ ๆ ที่เฝ้าพยาบาลอยู่จำนวนมาก ให้เข้าใจถึงธรรมดาแห่งสังขาร ซึ่งทุกคนก็ดูเหมือนยอมรับได้ในสภาพแห่งความเป็นจริงอันนี้

และแล้วทุกอย่างก็เป็นไปตามที่คาดหมาย ท่านพระครูสิริธรรมนิมิต ได้ถึงมรณภาพ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๑ เวลา ๐๘.๐๘ น. ซึ่งตรงกับวันเสาร์ที่ท่านเกิดนั่นเอง จึงเป็นหน้าที่คณะสังฆ์จังหวัดขอนแก่น (ธ) กับญาติพี่น้องชาวบ้านหนองหญ้าข้าวนก จะต้องดำเนินการในฐานะเจ้าภาพสำคัญจนถึงวันสุดท้าย

วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๑ ได้กำหนดเป็นวันขอรับพระราชทานเพลิงศพพระครูสิริธรรมนิมิต ณ เมรุชั่วคราวภายในวัด ปรากฏว่าได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายเป็นอย่างดี ทำให้การจัดงานซึ่งเริ่มมาตั้งแต่วันแรก กระทั่งถึงวันสุดท้าย เกือบจะไม่มีอุปสรรคใด ๆ เลย ที่เป็นดังนี้ก็เพราะทุกฝ่ายปฏิบัติงานตามหน้าที่ด้วยความเสียสละ และเอาใจใส่ด้วยความเอื้อเฟื้อดีมาก สมกับเคารพบูชาคารวะในพระครูสิริธรรมนิมิต ผู้ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ และร่วมก่อสร้างวัดมาด้วยความยากลำบาก

นานาประการ สนองมโนปณิธานของท่านพระครู ฯ ด้วยสำนึกในกตัญญูกตเวทิตาธรรมที่น่าอนุโมทนาเป็นอย่างยิ่ง เชื่อแน่ว่าคุณงามความดีส่วนนี้ จะช่วยคุ้มครองให้ท่านทั้งหลายอยู่เป็นสุข ดำรงชีวิตด้วยความมั่นคงเป็นแก่นสาร มีอายุมั่นคงยาวนาน เพื่อเป็นกำลังของชาติ - พระพุทธศาสนา และพระมหากษัตริย์สืบไปจนชั่วนิรันดร์กาล

(พระราชวรานุวัตร)

รองเจ้าคณะภาค ๕ (ธ)

ประธานอำนวยการจัดงาน

กุฏิดวงใจ วัดป่าแสงอรุณ

โทร. (๐๔๓) ๒๒๑๑๓๒, ๒๒๕๔๗๔ - ๕

คำนำ

การทำวัตร สวดมนต์ ไหว้พระ และการประกอบศาสนพิธี นับเป็นบุญกุศลสำคัญส่วนหนึ่ง ที่พึงปฏิบัติทั้งในฝ่ายพระสงฆ์ และชาวพุทธทั่วไป เนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่เป็นหลักของพระพุทธศาสนา อันจักทำให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองแก่พระพุทธศาสนาสืบไป

แต่การทำวัตร สวดมนต์ เป็นต้นที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันนี้นั้น มีความแตกต่างกันอยู่เป็นอันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือคำแปล แม้โดยความหมายจะสรุปลงในแนวเดียวกันได้ ก็ยังทำให้เกิดความลักลั่นไม่เป็นหนึ่ง ยากต่อการที่จะยึดเป็นแนวปฏิบัติที่แน่นอนได้

การปฏิบัติในส่วนศาสนพิธี เช่น การสมาทานศีล การถวายทานต่าง ๆ ก็ยังเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ ต่างสำนักต่างอาจารย์ ที่นับว่าเสียหายค่อนข้างรุนแรง ก็คือผู้ที่ไม่เข้าใจในมคธภาษา ชอบจะแต่งคำถวายทานต่าง ๆ ออกไปใช้เอง แบบบาลีไทย หรือมคธไทยให้เห็นอยู่อย่างดาดดื่น นับเป็นผลเสียต่อการศึกษาด้านภาษาบาลีในระดับสูงเป็นอันมาก ดังนั้น ผู้ที่ไม่สันทัดจัดเจนในเรื่องนี้ จึงไม่ควรกระทำ เพราะนอกเหนือจากตนเองจะมืดบอดอยู่แล้ว ยังจักทำให้ผู้อื่นพลอยมืดบอดไปด้วย

ขอเสนอแนะในการถวายทาน ไม่ว่าจะเป็นการถวายอะไรอื่นใดก็ตาม ไม่ต้องระบุชื่อสิ่งของที่ต้องถวาย นิยมใช้ **สุทินนัง วะตะ เม ทานัง *(ทานัง เม ปะริสุทธัง)* อาสะวักขะยาวะหัง โหตุ** *(3 จบ)* เป็นแบบโบราณที่ใช้ได้ดีในที่ทั่วไป จวบจนกระทั่งปัจจุบันนี้

การประกอบศาสนพิธี เป็นการสืบต่ออายุพระพุทธศาสนาอุดหนุนศรัทธาให้เจริญมั่นคงในพระรัตนตรัย แต่หากทำไปโดยอาการโง่งมงายและยึดติดในพิธีกรรมจนถอนตัวไม่ขึ้น ทำให้จมปลักอยู่ในความเชื่อถือกระทั่งเป็นรูปลัทธิที่แปลกพิเศษออกไป ทำอย่างนี้ถูกต้อง ทำอย่างนี้ผิดรูป

แบบไม่เป็นบุญเป็นกุศล จนเป็นเหตุแตกแยกความคิดเห็น หากเป็นเช่นนี้แล้ว ย่อมเป็นการดำเนินไปในทางที่ไม่ถูกต้อง แทนที่จะเกิดปัญญาและเป็นการสร้างบุญสร้างกุศล กลับเป็นการสร้างความเขลามัวเมาอยู่กับเปลือกกระพี้จนเกินพอดี บาปอกุศลก็เข้ามาแทนที่ได้ จึงควรพิจารณาให้ดี

หวังว่า หนังสือคู่มือทำวัตร สวดมนต์ ถวายทานฉบับวัดป่าแสงอรุณเล่มนี้ จักอำนวยประโยชน์ตามที่ประสงค์ได้ตามสมควร

(พระราชวรานุวัตร)

เจ้าอาวาสวัดป่าแสงอรุณ

รองเจ้าคณะภาค ๙ (ธ)

โทร. 221132, 225474 - 5

บัญชีเรื่อง

กิจวัตรเบื้องต้นภาคเช้า

กิจวัตรเบื้องต้นภาคค่ำ

พระครูสิริธรรมนิมิต

(แหล่ ธมฺมรโต คำสอนทา)

ชาตะ วันเสาร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๔๕๘

มรณภาพ วันเสาร์ที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๑

อายุ ๘๓ ปี พรรษา ๒๒

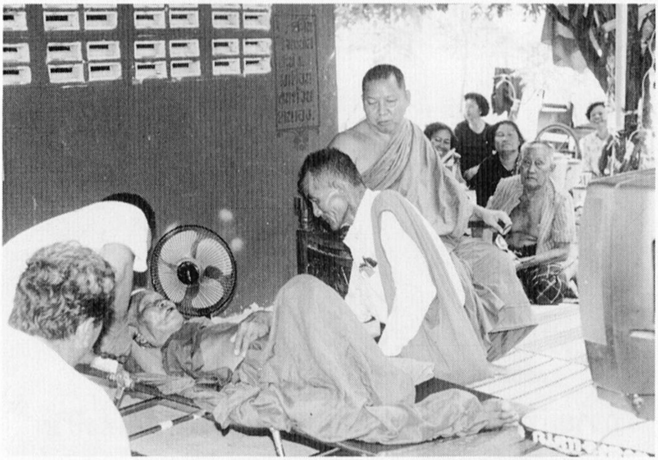
ถ่ายภาพ
เป็นที่ระลึกภายในศาลาการเปรียญ
วัดป่าธรรมนิมิต

พักผ่อนอิริยาบถ
ที่กุฏิภายในวัด
ก่อนออกปฏิบัติศาสนกิจ
ประจำวัน

พระราชวรานุวัตร (สมาน สุเมโธ ป.ธ. ๘)

รองเจ้าคณะภาค ๙ (ธ) วัดป่าแสงอรุณ ตำบลพระลับ
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

ประธานกองทุนศูนย์ประสานงานฯ คณะสงฆ์จังหวัดขอนแก่น (ธ)
เยี่ยมอาพาธ พระครูสิริธรรมนิมิต (แหล่ ธมฺมรโต)

ที่วัดป่าธรรมนิมิตก่อนมรณภาพ ๗ วัน

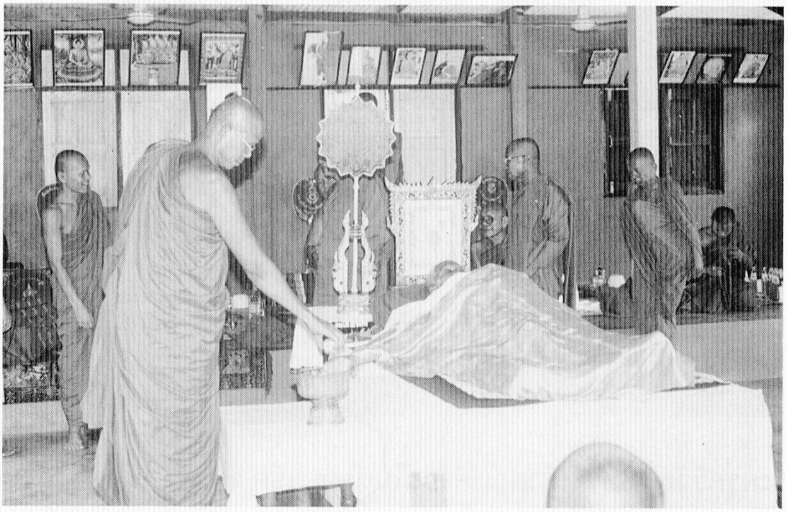
ถวายกำลังใจและธรรมโอสถ ก่อนอวสานแห่งชีวิต

"เห็นหน้ายามมีภัย เห็นน้ำใจยามมีทุกข์ คือ มิตรแท้"

นี่คือคติธรรม ประธานกองทุน ฯ

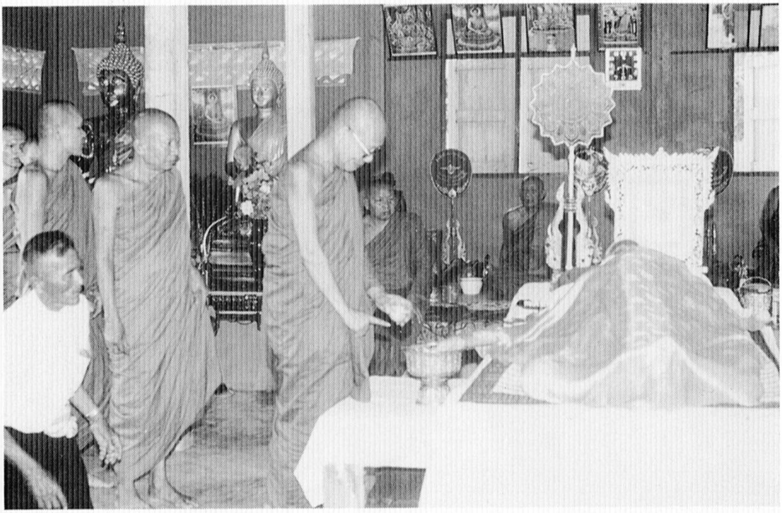
พิธีศพ - การบำเพ็ญกุศล

พระสิริสารธรรมคณี เจ้าคณะจังหวัดขอนแก่น (ธ) ถวายน้ำสรงศพ

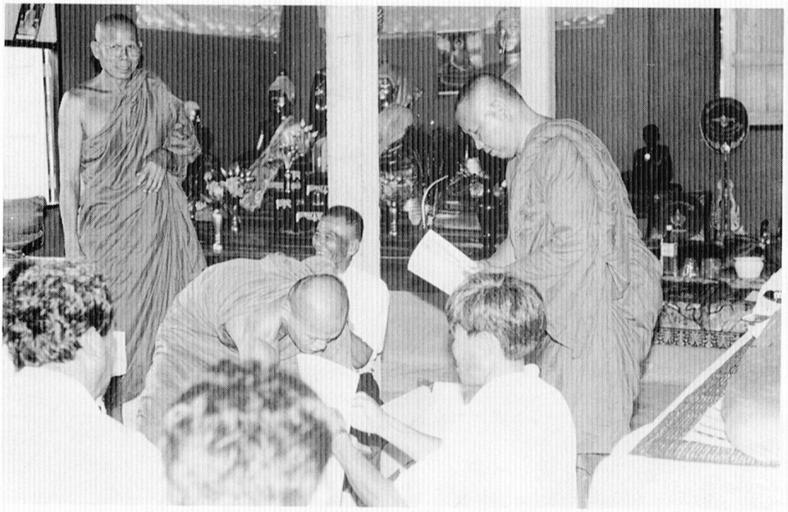
พระครูศรีธรรมาลังการ เจ้าคณะอำเภอเมือง (ธ) ถวายน้ำสรงศพ

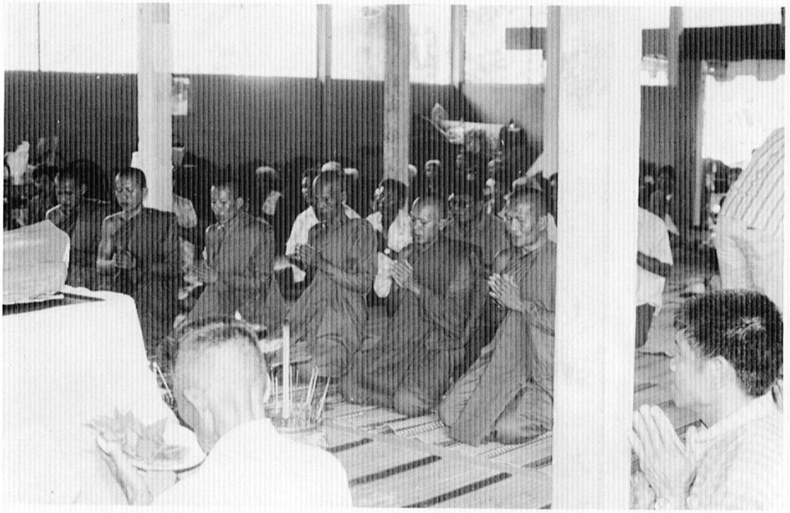
พระครูศรีวัฒนาทร เจ้าคณะตำบลในเมือง เขต ๒ (ธ) ถวายน้ำสรงศพ

พระครูธรรมสารพินิจ เจ้าคณะตำบลโคกสี (ธ) ถวายน้ำสรงศพ

พระราชวรานุวัตร เป็นประธานในการตั้งศพบำเพ็ญกุศล

พระสงฆ์ขอขมาคารวะศพ ก่อนบำเพ็ญกุศล

คณะสงฆ์จังหวัดขอนแก่น (ธ) มาติกาบังสุกุล

ลูกหลาน เป็นเจ้าภาพในการบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย

ชาวบ้านร่วมเป็นเจ้าภาพ

คณะเจ้าภาพ สวดพระอภิธรรม ฯ

ชาวบ้านร่วมบำเพ็ญกุศลทุกคืนไม่เคยขาด

ลูกหลานหลวงปู่

ลูกหลาน เป็นเจ้าภาพทุกวัน

ชาวบ้านร่วมฟังพระสงฆ์สวดพระอภิธรรม ฯ

ชาวบ้านส่วนหนึ่ง

ประวัติสังเขป

พระครูสิริธรรมนิมิต

(แหล่ ธมฺมรโต คำสอนทา)

ชาติกำเนิด

พระครูสิริธรรมนิมิต เกิดวันเสาร์ที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๘ ตรงกับขึ้น ๘ ค่ำเดือน ๘ ปีเถาะ ที่บ้านชะคำศรี ต.หนองแปน อ.กมลาไสย จ.กาฬสินธุ์ บิดาชื่อหา คำสอนทา มารดาชื่อโม้ คำสอนทา มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ๘ คน ดังต่อไปนี้

๑. พระครูสิริธรรมนิมิต (แหล่)
๒. พ่อกว้าง คำสอนทา (ถึงแก่กรรมแล้ว)
๓. พ่อชม คำสอนทา (ถึงแก่กรรมแล้ว)
๔. พ่อชาย คำสอนทา
๕. แม่ผาย อุดมพงษ์
๖. แม่ผง สุคนธวารีย์
๗. แม่ผิว วรรณศรี
๘. แม่ผุย ชาธรรมา

ชีวิตเมื่อวัยเยาว์

ปี พ.ศ. ๒๔๗๐ เมื่อท่านอายุได้ ๑๓ ปี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ที่โรงเรียนบ้านชะคำศรี ต.หนองแปน อ.กมลาไสย จ.กาฬสินธุ์

บิดามารดาได้พาอพยพมาอยู่ที่บ้านหนองหญ้าข้าวนก ต.หนองแวง อ.พระยืน จ.ขอนแก่น เพื่อหาที่ทำกินใหม่ เพราะบ้านเดิมถูกน้ำท่วมเสียหายเป็นประจำ ท่านได้ช่วยบิดามารดาทำงานอย่างหนักเพราะเป็นพี่ชายคนโตต้องดูแลน้อง ๆ และช่วยเหลือบิดามารดาในการทำไร่นา ทำนา จนกระทั่งอายุครบบวชพระ

อุปสมบทครั้งแรก

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗ อายุได้ ๒๐ ปี หลวงปู่ได้อุปสมบทฝ่ายมหานิกาย ณ พัทธสีมาวัดหนองแวงเมืองเก่า จ.ขอนแก่น โดยมีหลวงพ่อบงเป็นพระอุปัชฌาย์ พระอาจารย์พัน เป็นพระกรรมวาจาจารย์ บวชอยู่ ๒ พรรษา จึงได้ลาสิกขา เพื่อออกไปช่วยบิดามารดาทำนา ทำไร่

ชีวิตสมรส

เมื่อท่านยังเป็นฆราวาส ตอนนั้นอายุได้ ๒๓ ปี ได้สมรสกับแม่บู่คำสอนทา (ประทุมชัย) ซึ่งปัจจุบันท่านได้เสียชีวิตไปแล้ว และมีบุตรธิดาด้วยกันทั้งหมด ๖ คนคือ

๑. นางจันทร์ ดอกพรม
๒. นายเคน คำสอนทา
๓. นายเกณฑ์ คำสอนทา
๔. นางหนูจีน นาโสมภักดิ์
๕. นายหนูยง คำสอนทา
๖. นายชมภู คำสอนทา

ในชีวิตครอบครัวท่านได้ทำหน้าที่เป็นผู้นำครอบครัวด้วยดีตลอดมา ขยันขันแข็งทำมาหากินเลี้ยงดูบุตรธิดา จนมีครอบครัวเป็นฝั่งเป็นฝาไปหมดทุกคน นอกจากนั้นท่านยังได้อบรมบุตรธิดาให้เป็นผู้ดำรงตนในโอวาท

ดำเนินชีวิตด้วยดีกันทุกคน ท่านเป็นผู้หนึ่งที่มีความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาเป็นอย่างมาก ได้ร่วมกับแม่บู่ซึ่งเป็นภรรยา บริจาคทาน รักษาศีล ๕ ศีลอุโบสถ เป็นประจำ นับว่าเป็นอุบาสกอุบาสิกาผู้ปฏิบัติดีครอบครัวหนึ่งตามหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนา

อุปสมบทครั้งที่ ๒

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๙ หลวงปู่อายุได้ ๖๒ ปี เห็นว่าบุตรธิดาทุกคนต่างก็พอช่วยตัวเองได้แล้ว ท่านมองเห็นว่า *“ชีวิตร่างกายของเราคงตายแน่นอนแต่ไม่ทราบว่าจะตายเมื่อใด ถ้าจะต้องตายก็ขอให้ตายใต้ร่มผ้ากาสาวพัสตร์ อันเป็นเครื่องหมายขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเถิด”* จึงตัดสินใจสละเพศฆราวาสเข้าอุปสมบทฝ่ายธรรมยุต ณ พัทธสีมาวัดศรีจันทร์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น โดยมีพระเทพบัณฑิต เป็นพระอุปัชฌาย์ และพระครูคัมภีรปัญญาภรณ์ เป็นพระกรรมวาจาจารย์

พรรษาที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๑๙ จำพรรษาที่วัดป่าศิริวันวนาราม บ้านหนองใหญ่ ต.พระลับ อ.เมือง จ.ขอนแก่น สอบไล่ได้นักธรรมชั้นตรี

พรรษาที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๒๐ จำพรรษาที่วัดป่าศิริวันวนาราม บ้านหนองใหญ่ ต.พระลับ อ.เมือง จ.ขอนแก่น สอบไล่ได้นักธรรมชั้นโท

พรรษาที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๒๑ จำพรรษาที่วัดป่ามหาวัน ต.วังชัย อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น

พรรษาที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๒๒ จำพรรษาที่วัดป่ามหาวัน ต.วังชัย อ.น้ำพอง จ.จอนแก่น

พรรษาที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๒๓ ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดป่ามหาวัน และสอบไล่ได้นักธรรมชั้นเอก ณ สำนักเรียนวัดมหาชัย อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น

พรรษาที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๒๔ พรรษาที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๒๕ จำพรรษาที่วัดป่ามหาวัน ต.วังชัย อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น

พรรษาที่ ๘ พ.ศ. ๒๕๒๖ จำพรรษาที่วัดป่ากู่ทองธรรมวิเวก ต.กู่ทอง อ.เชียงยืน จ.มหาสารคาม

พรรษาที่ ๙ พ.ศ. ๒๕๒๗ จำพรรษาที่วัดป่าบ้านสำโรง ต.สำโรง อ.หนองสองห้อง จ.ขอนแก่น และดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส

พรรษาที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๒๘ จำพรรษาที่วัดป่าบ้านสำโรง ต.สำโรง อ.หนองสองห้อง จ.ขอนแก่น

พรรษาที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๒๙ จำพรรษาที่วัดถ้ำช้างเผือก อ.แม่เมาะ จ.ลำปาง

พรรษาที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๓๐ กลับมาจำพรรษาที่วัดป่าบ้านสำโรง ต.สำโรง อ.หนองสองห้อง จ.ขอนแก่น

พรรษาที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๓๑ มาจำพรรษาที่ป่าช้าบ้านหนองหญ้าข้าวนก - บ้านหนองโพธิ์ ต.หนองแวง อ.พระยืน จ.ขอนแก่น

พรรษาที่ ๑๔ - ๒๒ พ.ศ. ๒๕๓๒ - ๒๕๔๑ ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส และอยู่จำพรรษา ณ วัดป่าธรรมนิมิตตลอดมา

สมณศักดิ์

พรรษาที่ ๒๐ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตรชั้นตรีที่ **"พระครูสิริธรรมนิมิต"**

การสร้างวัด

พ.ศ. ๒๕๓๓ พุทธศาสนิกชน ชาวบ้านหนองหญ้าข้าวนกและสาธุชนทั่วไป มีศรัทธาเลื่อมใส ได้ร่วมกันสร้างวัด ถวายให้เป็นที่พักถาวรเพื่ออยู่ปฏิบัติธรรม และอบรมประชาชน ผู้สนใจในบุญกุศล ในการนี้ ได้รับอนุเคราะห์จากท่านเจ้าคุณพระศรีปริยัติเวที เจ้าคณะจังหวัดขอนแก่นฝ่ายธรรมยุต (ปัจจุบันเป็นพระราชวรานุวัตร รองเจ้าคณะภาค ๙ (ธ) วัดป่าแสงอรุณ ต.พระลับ อ.เมือง จ.ขอนแก่น) ดำเนินการให้จนสำเร็จเรียบร้อยตามประสงค์ และเพียงวัดเดียวที่ทำการสร้างวัดถูกต้องตาม ระเบียบในสังกัดนี้ ในเขตอำเภอพระยืน

อาพาธ

พระครูสิริธรรมนิมิต อาพาธเกี่ยวกับทางเดินอาหาร เป็นโรคประจำตัว มีอาการรุนแรงเมื่อต้นปี ๒๕๔๑ ได้เข้าตรวจรักษาที่โรงพยาบาลหลายครั้ง เข้า ๆ ออก ๆ ก็พอทรงตัวอยู่ไม่ได้หายขาด จนถึงต้นเดือนกันายน ๒๕๔๑ มีอาการอ่อนเพลียมาก ตาเหลือง ตัวเหลือง คณะศิษย์ได้นำส่งโรงพยาบาล นายแพทย์ได้ตรวจพบว่า เป็นโรคถุงน้ำดีอุดตัน จะต้องรักษาโดยการผ่าตัด อาจมีโอกาสหายได้ แต่คณะศิษย์เห็นว่าท่านอายุมากแล้ว สุขภาพอ่อนแอ ไม่ควรผ่าตัด จึงขออนุญาตนำกลับไปรักษาที่วัด ตลอดเวลาที่อาพาธอยู่นั้น ท่านยังมีเมตตาสอนธรรมเล่านิทานพื้นบ้านให้ลูกหลานและผู้มาเยือนได้ฟัง ด้วยมีสติสัปชัญญะเป็น

อย่างดี สมกับที่ได้ฝึกฝนปฏิบัติธรรมมายี่สิบสองปีเศษ ก่อนมรณภาพไม่กี่วัน ท่านเจ้าคุณพระราชวรานุวัตร (สมาน) วัดป่าแสงอรุณ รองเจ้าคณะภาค ๙ (ธ) ได้แวะเยี่ยมอาการอาพาธและให้กำลังใจ แม้จะมีอาการหนักเพียบลงโดยลำดับ ก็ยังมีสติรับทราบ ยกมือไหว้ด้วยอาการสำรวม

กระทั่งวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๑ พระครูสิริธรรมนิมิต อาการเพียบหนักมาก คณะศิษย์และชาวบ้านต่างวิตกไปตาม ๆ กัน ได้แต่ระลึกถึงคำพูดที่ท่านได้บอกว่า *"คงไม่พ้นพรรษา จะต้องละสังขารไปแล้ว"* จนถึงเวลา ๐๘.๐๘ น. ท่านก็ได้ถึงมรณภาพภายในพรรษาจริง ๆ เป็นการสิ้นสุดแห่งการดำรงชีวิตสังขาร และสิ้นสุดการบำเพ็ญบารมีธรรมในอัตภาพนี้ คงเหลือไว้แต่คุณธรรม อันเกิดจากสัมมาปฏิบัติที่พุทธบริษัท ึงกำหนดรู้ได้ตลอดชั่วนิจนิรันดร์กาล

สิริรวมอายุได้ ๘๓ ปี พรรษา ๒๒

ประวัติวัดป่าธรรมนิมิต

บ้านหนองหญ้าข้าวนก ต.หนองแวง
อ.พระยืน จ.ขอนแก่น

ที่ตั้ง

วัดป่าธรรมนิมิต เป็นวัดป่า ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของที่สาธารณะ (ป่าช้าเก่า) ของบ้านหนองหญ้าข้าวนก หมู่ที่ ๖ (ด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ) และบ้านหนองโพธิ์ หมู่ที่ ๒ (ด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้) อยู่ในเขตปกครองของอำเภอพระยืน อยู่ห่างจากตัวอำเภอด้านทิศตะวันออก ระยะทาง ๑๔ กิโลเมตร มีเนื้อที่ ๑๕ ไร่

พื้นที่ตั้งเดิม เป็นที่ทำไร่ของชาวบ้าน มีต้นไม้ไม่มากนัก เช่น *ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้แดง ไม้มะค่าแต้* เป็นต้น ปัจจุบันนี้ทางวัดได้ปลูกต้นไม้เพิ่มเติมเป็นจำนวนมาก เช่น ไม้ประดู่ มะค่า สะเดา พะยุง ขี้เหล็ก ไผ่กระถินเทพา รวมทั้งไม้ผลต่าง ๆ เช่น มะม่วง ขนุน มะพร้าว เป็นต้น

ประวัติความเป็นมา

ในปลายปี พ.ศ. ๒๕๓๐ หลวงปู่แหล่ ธมฺมรโต (พระครูสิริธรรมนิมิต) ได้เดินธุดงค์มาเยี่ยมบ้านคือบ้านหนองหญ้าข้าวนก ได้พักอยู่ป่าช้า (เดิมใช้เป็นที่เผาศพ ฝังศพ ของหมู่บ้านหนองหญ้าข้าวนก และบ้านหนองโพธิ์ แต่ปัจจุบันนี้ไม่ได้ใช้แล้ว) พออยู่มาไม่นาน ได้มีศรัทธาญาติโยมทายกทายิกา ทั้งสองหมู่บ้าน ได้ปรึกษาหารือกันว่า ควรก่อตั้งเป็นวัดป่าขึ้น

ณ ป่าช้าแห่งนี้ ซึ่งตรงกับความคิดของหลวงปู่และคณะสงฆ์ที่เดินธุดงค์มาด้วยกัน ความคิดจึงสอดคล้องต้องกัน ฉะนั้น ในการมาปักกลดอยู่ป่าช้าของหลวงปู่ครั้งนั้นจึงมีความหมายมาก เพราะต่อมาสถานที่แห่งนี้ได้ก่อตั้งเป็นศาสนสถานขึ้น

ในการเดินธุดงค์ครั้งนี้มีพระภิกษุ ๙ รูป คือ หลวงปู่แหล่ หลวงปู่สมชาย หลวงพ่อจันทร์ พระอาจารย์สุบรรณ และภิกษุหนุ่มอีก ๕ รูป ในการมาอยู่ครั้งแรกมีอุปสรรคมากมาย ทั้งเรื่องเสนาสนะ น้ำดื่มน้ำใช้ ที่อยู่อาศัยได้จากญาติโยม มาสร้างเป็นกระต๊อบเล็ก ๆ ให้พอหลบแดดหลบฝน เสาไม้ก็แล้วแต่จะหาได้ ไม้เนื้อแข็งบ้าง ไม้ไผ่บ้าง พื้นก็เป็นปลีกไม้หรือฟากไม้ไผ่ ฝาข้างก็ใช้ฝาแถบตองหรือถุงปูนซีเมนต์ หลังคามุงด้วยหญ้าคา

แต่อุปสรรคที่ใหญ่ที่สุดในการมาอยู่ที่นี่ก็คือ ได้มีผู้ต่อต้านขัดขวางไม่อยากให้ก่อสร้างเป็นวัดขึ้น ได้พยายามหลายวิธีการที่จะขับไล่ให้หนีไป แต่หลวงปู่พร้อมด้วยคณะสงฆ์และทายกทายิกาก็พร้อมจะต่อสู้อย่างไม่ถอย เพราะเห็นว่า เมื่อมาที่จะช่วยเหลือประชาชน ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้ใด ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๓๓ คณะญาติโยมประกอบด้วยบุตรธิดาของหลวงปู่ *อันมีพ่อบัว - แม่จันทร์ ดอกพรม พ่อหนูยง - แม่วิลัย คำสอนทา* ได้ซื้อที่ดินบริจาคครอบครัวละ ๗ ไร่ และ*ผู้ใหญ่ไสว เป้าจรรยา* บริจาคอีก ๑ ไร่รวมเป็นที่ดินทั้งหมด ๑๕ ไร่ ถวายเพื่อจัดตั้งเป็นวัดขึ้นเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายบ้านเมือง

พอได้ที่ดินแล้วทางคณะสงฆ์และทายกทายิกา ได้ไปกราบขอความเมตตาจากพระศรีปริยัติเวที (สมาน สุเมโธ ป.ธ. ๙) เจ้าคณะจังหวัดขอนแก่นฝ่ายธรรมยุตในสมัยนั้น (ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองเจ้าคณะภาค ๙ (ธ)) ท่านก็ได้เมตตาให้การสนับสนุนด้วยดี จัดดำเนินการให้พร้อมกับตั้งชื่อวัดให้ด้วยว่า

วัดป่าธรรมนิมิต

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๒ ยังอาศัยอยู่ในป่าช้า จนถึง พ.ศ. ๒๕๓๓ จึงได้มีการก่อสร้างถาวรวัตถุ เริ่มด้วยสร้างศาลาการเปรียญขนาดกว้าง ๑๔ เมตร ยาว ๑๕ เมตร สิ้นเงินไปจำนวน ๑๘๐,๐๐๐ บาท พอปีต่อมาได้สร้างกุฏิขึ้น ๒ หลัง สิ้นเงินไป ๒๘,๐๐๐ บาท ห้องน้ำ ๔ หลัง เป็นเงิน ๑๒,๐๐๐ บาท ปีต่อมาสร้างโรงครัว ๑ หลัง สิ้นเงิน ๑๘,๕๐๐ บาท

อยู่ต่อมาญาติโยมได้มีจิตศรัทธาสร้างกุฏิถวายท่านคือ พ่อบุญ แม่พุฒ อัศพันธ์ พร้อมด้วยบุตรธิดา ๑ หลัง เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท แม่ตา คำแสนเดชและบุตรธิดาสร้างถวาย เป็นเงิน ๔๕,๐๐๐ บาท แม่เฮียง จำปาศรี กุฏิ ๑ หลัง เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท

ปีต่อมาคณะผ้าป่าท่าพระ บ้านหนองหญ้าข้าวนกและบ้านหนองโพธิ์ ได้สร้างกุฏิ ๑ หลัง เป็นเงิน ๓๕,๐๐๐ บาท คณะผ้าป่ากรุงเทพมหานคร ๑ หลัง เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท คณะศรัทธาญาติโยม กุฏิ ๒ หลัง เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท

ปีต่อมาได้ขุดสระน้ำเนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ สิ้นเงิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท ห้องน้ำห้องส้วม ๑๐ ที่ เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท เจาะบาดาล ๑ บ่อ เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท หอระฆัง ๑ หอ เป็นเงิน ๕๓,๐๐๐ บาท ต่อมาได้ตัดถนนเข้าสู่วัดให้กว้างขวางขึ้น และปูด้วยหินลูกรังสิ้นเงิน ๑๔๐,๐๐๐ บาท ต่อไฟฟ้าเข้าสู่วัดและเดินสายไฟภายในบริเวณวัด สิ้นเงิน ๒๓๐,๐๐๐ บาท โดยเงินจำนวนดังกล่าวได้จากศรัทธาญาติโยมจากจังหวัดนนทบุรีที่นำกฐินมาทอดถวาย

จนถึงปี ๒๕๔๐ รวมสิ่งก่อสร้างทั้งหมดมี ศาลาการเปรียญ ๑ หลัง กุฏิถาวร ๙ หลัง โรงครัว ๑ หลัง ห้องน้ำ ๑๐ ที่ หอระฆัง ๑ หอ ถังเก็บน้ำฝน ๗ ถัง รวมค่าก่อสร้างทั้งสิ้นประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านห้าแสนบาทถ้วน)

วัดป่าธรรมนิมิต ได้ก่อสร้างจนถึงปัจจุบัน เป็นระยะเวลา ๘ ปี (พ.ศ. ๒๕๔๑) นับว่าพัฒนาได้รวดเร็วพอสมควร เป็นสถานที่ที่ญาติโยมในละแวกหมู่บ้านใกล้เคียงได้อาศัยเป็นที่ทำบุญและประพฤติปฏิบัติธรรมทางพระพุทธศาสนา อันจะก่อประโยชน์สุขทั้งแก่ตนเอง ครอบครัวและสังคม ได้พอสมควรตลอดไป

คู่มือ
ทำวัตร สวดมนต์ ถวายทาน
สำหรับ
อุบาสก อุบาสิกา และพุทธศาสนิกชนทั่วไป

❖❖❖❖❖❖❖

กิจเบื้องต้นภาคเช้า

เมื่ออุบาสก อุบาสิกา เข้าสู่สถานที่ประชุมเรียบร้อยแล้ว ผู้เป็นหัวหน้าจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย พึงประนมมือสำรวมจิตให้สงบโดยทั่วกัน เสร็จแล้วกราบลงพร้อมกัน 3 ครั้ง กล่าวคำบูชา และคำนมัสการเป็นลำดับไป ดังนี้

คำบูชาพระรัตนตรัย

อิมินา สักกาเรนะ, พุทธัง ปูเชมิ ข้าพเจ้าบูชาพระพุทธเจ้าด้วยเครื่องสักการะนี้

อิมินา สักกาเรนะ, ธัมมัง ปูเชมิ ข้าพเจ้าบูชาพระธรรมด้วยเครื่องสักการะนี้

อิมินา สักกาเรนะ, สังฆัง ปูเชมิ ข้าพเจ้าบูชาพระสงฆ์ด้วยเครื่องสักการะนี้

คำนมัสการพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา, พระผู้มีพระภาคผู้เป็นอรหันต์ ตรัสรู้ชอบเอง

พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ. ข้าพเจ้าไหว้พระผู้มีพระภาคผู้เป็นพระพุทธเจ้า

(กราบลงหนหนึ่ง)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสดีแล้ว

ธัมมัง นะมัสสามิ. ข้าพเจ้าไหว้พระธรรม (กราบลงหนหนึ่ง)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าปฏิบัติดีแล้ว

สังฆัง นะมามิ. ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์ (กราบลงหนหนึ่ง)

ทำวัตรเช้าแปล

(หัวหน้านำ)

หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะ เสฯ เชิญเถิด เราทั้งหลายทำความนอบน้อมอันเป็นส่วนเบื้องต้น แด่พระผู้มีพระภาคเจ้าเถิด

(แล้วสวดพร้อมกัน 3 หนว่า)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาค
อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ อรหันต์สัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์นั้น

(หัวหน้านำ)

หันทะ มะยัง พุทธาภิถุติง เชิญเถิด เราทั้งหลายทำความชมเชย
กะโรมะ เส. เฉพาะพระพุทธเจ้าเถิด

(สวดพร้อมกัน)

โย โส ตะถาคะโต พระตถาคตพระองค์นั้นใด เป็นผู้ไกล
อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, กิเลส เป็นผู้ควรไหว้ควรบูชา เป็นผู้ตรัสรู้ชอบเอง
วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต เป็นผู้บริบูรณ์แล้วด้วยวิชชา และข้อปฏิบัติเครื่องดำเนิน
โลกะวิทู, ถึงวิชชาเป็นผู้ไปแล้วดี เป็นผู้รู้แจ้งซึ่งโลก
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ เป็นผู้ฝึกบุรุษที่ควรฝึกไม่มีผู้อื่นจะยิ่งไปกว่า
สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ เป็นผู้สอนเทวดา และมนุษย์ทั้งหลาย
ภะคะวา, เป็นผู้เบิกบานแล้วในคุณธรรม เป็นผู้จำแนกแจกธรรมสั่งสอนประชาชน
โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด
สะมาระกัง สะพรหมะกัง, ทำให้แจ้งด้วยปัญญาอันยิ่งเองแล้ว

สัสสะมะณะพราหมะณิง ปะชัง	สอนโลกนี้กับเทวดามารพรหม
สะเทวะมะนุสสัง สะยัง อะภิญญา	และหมู่สัตว์ทั้งสมณพราหมณ์ และ
สัจฉิกัตตะวา ปะเวเทสิ,	เทวดามนุษย์ ให้รู้ตาม
โย ธัมมัง เทเสสิ อาทิกัลยาณัง	พระผู้มีพระภาคพระองค์ ใด
มัชเฌกัลยาณัง ปะริโยสานะกัลยาณัง,	แสดงธรรมไพเราะในเบื้องต้น
สาตถัง สะพยัญชะนัง เกวะละปะริปุณณัง	ไพเราะในท่ามกลาง ไพเราะในที่สุด
ปะริสุทธัง พรหมะจะริยัง	ประกาศพรหมจรรย์ ศาสนา
ปะกาเสสิ,	คือคำสั่งสอนพร้อมด้วยอรรถะ พร้อมด้วยพยัญชนะ บริสุทธิ์บริบูรณ์สิ้นเชิง
ตะมะหัง ภะคะวันตัง	ข้าพเจ้าบูชาเฉพาะพระผู้มีพระภาค
อะภิปูชะยามิ ตะมะหัง	พระองค์นั้น ข้าพเจ้านอบน้อมพระผู้มี
ภะคะวันตัง สิระสา นะมามิ.	พระภาคเจ้าพระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า

(กราบลงพร้อมกันหนหนึ่ง แล้วหัวหน้านำต่อไปว่า)

หันทะ มะยัง ธัมมาภิถุติง	เชิญเถิด เราทั้งหลายทำความชมเชย
กะโรมะ เส.	เฉพาะพระธรรมเถิด

(สวดพร้อมกัน)

โย โส สวากขาโต	พระธรรมนั้นใด พระผู้มีพระภาคเจ้า
ภะคะวะตา ธัมโม,	ตรัสดีแล้ว
สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก,	เป็นคุณอันบุคคลพึงเห็นเอง เป็นคุณให้ผลไม่มีกาล เป็นคุณอาจจะเรียกได้ว่าท่านจงมาดูเถิด
โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ	เป็นคุณควรน้อมเข้ามาในตน อันวิญญูชน
วิญญูหิ,	ทั้งหลายพึงรู้แจ้งเฉพาะตัว
ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ	ข้าพเจ้าบูชาเฉพาะพระธรรมนั้น
ตะมะหัง ธัมมัง สิระสา นะมามิ.	ข้าพเจ้านอบน้อมพระธรรมนั้น ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบลงพร้อมกันหนหนึ่ง แล้วหัวหน้านำต่อไปว่า)

หันทะ มะยัง สังฆาภิถุติง	เชิญเถิด เราทั้งหลายทำความชมเชย
กะโรมะ เส.	เฉพาะพระสงฆ์เถิด

(สวดพร้อมกัน)

โย โส สุปะฏิปันโน	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,	นั้นใด เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว
อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
สาวะกะสังโฆ,	เป็นผู้ปฏิบัติตรงแล้ว
ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
สาวะกะสังโฆ,	เป็นผู้ปฏิบัติเพื่ออริยมรรคญาณ เป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว
สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
สาวะกะสังโฆ,	เป็นผู้ปฏิบัติชอบยิ่งแล้ว
ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ	คู่แห่งบุรุษทั้งหลาย 4 บุรุษบุคคล
อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา ;	ทั้งหลาย 8 นี้ เหล่าใด
เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,	นั้นเป็นพระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
อัญชะลิกะระณีโย,	เป็นผู้ควรรับเครื่องสักการะที่บุคคลนำมาบูชา เป็นผู้ควรรับเครื่องต้อนรับแขกเป็นผู้รับทักษิณาทาน เป็นผู้อันบุคคลควรทำอัญชลี
อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ,	เป็นนาบุญของโลกไม่มีนาบุญอื่นจะยิ่งกว่า
ตะมะหัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ	ข้าพเจ้าบูชาเฉพาะพระสงฆ์นั้น
ตะมะหัง สังฆัง สิระสา นะมามิ	ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์นั้นด้วยเศียรเกล้า

(กราบหนหนึ่งแล้วนั่งพับเพียบพร้อมกันเป็นปกติผู้เป็นหัวหน้านำต่อไป)

หันทะ มะยัง ระตะนัตตะยัปปะ – ณามะคาถาโย เจวะ สังเวคะวัตถุปะริทีปะกะปาฐัญจะ ภะณามะ เส	เชิญเถิด เราทั้งหลาย กล่าวคาถาแสดงความนอบน้อม พระรัตนตรัย และบาลีที่กำหนดวัตถุเครื่องแสดงความสังเวชเถิด

(สวดพร้อมกัน)

พุทโธ สุสุทโธ กะรุณามะหัณณะโว,	พระพุทธเจ้าผู้บริสุทธิ์แล้ว มีพระกรุณาดังห้วงมหรรณพ
โยจจันตะสุทธัพพะระญาณะโลจะโน,	มีตาคือญานอันประเสริฐบริสุทธิ์ ล่วงส่วนสุดพระองค์ใด
โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสะฆาตะโก	เป็นผู้ฆ่าเสียซึ่งบาป และอุปกิเลสของโลก
วันทามิ พุทธัง อะหะมาทะเรนะตัง.	ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้า พระองค์นั้นโดยเอื้อเฟื้อ
ธัมโม ปะทีโป วิยะ ตัสสะ สัตถุโน,	ธรรมของพระศาสดานั้น รุ่งเรืองราวกะประทีปชัชวาล
โย มัคคะปากามะตะเภทะภินนะโก,	ต่างโดยประเภท คือ มรรคผล
โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะทีปะโน,	และนิพพานใดเล่า เป็นธรรมเครื่องข้ามขึ้นจากโลก และธรรมใดที่แสดงเนื้อความแห่งโลกุตตรธรรมแห่งธรรมเครื่องข้ามขึ้นจากโลกนั้น
วันทามิ ธัมมัง อะหะมาทะเรนะตัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น โดยเอื้อเฟื้อ
สังโฆ สุเขตตาภยติเขตตะสัญญิโต,	พระสงฆ์เป็นผู้ชื่อว่าถึงแล้วซึ่งเขตยิ่งใหญ่ด้วยเขตอันดี
โย ทิฏฐะสันโต สุคะตานุโพธะโก,	มีพระนิพพานอันเห็นแล้ว เป็นผู้ตรัสรู้ตามพระสุคตใดเล่า

โลลัปปะหีโน อะริโย สุเมธะโส,	เป็นผู้มีกิเลสเครื่องโลเล อันสละเสียแล้ว เป็นผู้ไปจากข้าศึกเป็นผู้มีสติปัญญาดี
วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะตัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์นั้นโดยเอื้อเฟื้อ
อิจเจวะเมกันตะภิปูชะเนยยะกัง.	บุญอันใดที่ข้าพเจ้าไหว้อยู่ซึ่งหมวด 3
วัตถุตตะยังวันทะยะตาภิสังขะตัง,	แห่งวัตถุที่ควรบูชายิ่ง โดยส่วนเดียว
ปุญญัง มะยายัง มะมะ	อย่างนี้ ดังนี้ ได้ก่อสร้างแล้ว ขอ
สัพพุปัททะวา, มา โหนตุ เว	สรรพอุปัทวะทั้งหลาย จงอย่างได้มีแก่
ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยา,	ข้าพเจ้า ด้วยความสำเร็จแห่งอานุภาพของบุญนั้นเถิด
อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปปันโน	พระตถาคตผู้ไกลกิเลส ผู้ตรัสรู้ชอบเอง
อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,	เกิดขึ้นแล้วในโลกนี้
ธัมโม จะ เทสิโต นิยยานิโก	อนึ่ง พระธรรมที่พระตถาคตเจ้านั้น
อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก	ทรงแสดงแล้วเป็นนิยยานิกธรรมเครื่อง
สัมโพธะคามี สุคะตัปปะเวทิโต,	นำสัตว์ออกจากทุกข์ เป็นไปเพื่อความระงับกิเลส เป็นไปเพื่อนิพพาน (ความดับ) เป็นไป เพื่อความตรัสรู้พร้อม อันพระสุคตทรงให้รู้ทั่วแล้ว
มะยันตัง ธัมมัง สุตตะวา เอวัง	เราทั้งหลายได้ฟังธรรมนั้นแล้ว จึงรู้ได้
ชานะมะ,	อย่างนี้ว่า
ชาติปิ ทุกขา ชะราปิ ทุกขา	แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์ แม้ความแก่ก็
มะระณัมปิ ทุกขัง.	เป็นทุกข์ แม้ความตายก็เป็นทุกข์
โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ	แม้ความโศก ความร่ำไร ความไม่สบาย
ทุกขา,	กาย ความน้อยใจ และความคับแค้นใจทั้งหลาย ก็เป็นทุกข์แต่ละอย่าง ๆ
อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ	ความประสบกับด้วยสัตว์ และสังขาร
วิปปะโยโค ทุกโข ยัมปิจฉัง นะ	ทั้งหลาย ซึ่งไม่เป็นที่รักก็เป็นทุกข์

ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง,	ความวิปโยคพลัดพรากจากสัตว์ และสังขารทั้งหลาย ซึ่งเป็นที่รักก็เป็นทุกข์ แม้ปรารถนาสิ่งใด ไม่ได้สิ่งนั้นสมประสงค์ก็เป็นทุกข์
สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา	เมื่อกล่าวโดยย่อแล้ว อุปาทานขันธ์
ทุกขา,	ทั้ง 5 เป็นทุกข์
เสยยะถีทัง,	อุปาทานขันธ์ทั้ง 5 นี้ อย่างไร่เล่า
รูปูปาทานักขันโธ,	อุปาทานขันธ์ คือ รูป 1
เวทะนูปาทานักขันโธ,	อุปาทานขันธ์ คือ เวทนา 1
สัญญูปาทานักขันโธ,	อุปาทานขันธ์ คือ สัญญา 1
สังขารูปาทานักขันโธ,	อุปาทานขันธ์ คือ สังขาร 1
วิญญาณูปาทานักขันโธ,	อุปาทานขันธ์ คือ วิญญาณ 1
เยสัง ปะริญญายะ,	เพื่อความกำหนดรู้อุปาทานขันธ์ทั้ง 5 อย่างไร่เล่า?
ธะระมาโน โส ภะคะวา	พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เมื่อยังทรงพระชนม์อยู่
เอวัง พะหุลัง สาวะเก วิเนติ,	ย่อมทรงแนะนำสาวกทั้งหลายมากอย่างนี้
เอวัง ภาคา จะ ปะนัสสะ	ก็อีกอย่างหนึ่ง คำสั่งสอนของพระผู้มี
ภะคะวะโต สาวะเกสุ อะนุสาสะนี,	พระภาคเจ้านั้น ซึ่งมีส่วนเป็นไปมาก
พะหุลัง ปะวัตตะติ,	ในสาวกทั้งหลายอย่างนี้
รูปัง อะนิจจัง	รูปไม่เที่ยง
เวทะนา อะนิจจา,	เวทนาไม่เที่ยง
สัญญา อะนิจจา,	สัญญาไม่เที่ยง
สังขารา อะนิจจา,	สังขารไม่เที่ยง
วิญญาณัง อะนิจจัง,	วิญญาณไม่เที่ยง

รูปัง อะนัตตา,	รูปใช่ตัวตน
เวทะนา อะนัตตา,	เวทนาใช่ตัวตน
สัญญา อะนัตตา,	สัญญาใช่ตัวตน
สังขารา อะนัตตา,	สังขารทั้งหลายใช่ตัวตน
วิญญาณัง อะนัตตา,	วิญญาณ ใช่ตัวตน
สัพเพ สังขารา อะนิจจา,	สังขารทั้งหลายทั้งปวงไม่เที่ยง
สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ,	ธรรมทั้งหลายทั้งปวงไม่ใช่ตัวตน ดังนี้
ตา มะยัง[1]**,**	เราทั้งหลายนั้นรู้ว่า
โอติณณามะหะ ชาติยา	เราทั้งหลายเป็นผู้อันความเกิด ความแก่
ชะรามะระเณนะ.	และความตาย หยั่งลงแล้ว
โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ	เป็นผู้อันความโศก ความร่ำไร ความทุกข์
โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ.	ความโทมนัส และความคับแค้นทั้งหลาย หยั่งลงแล้ว
ทุกโขติณณา ทุกขะปะเรตา,	เป็นผู้อันความทุกข์หยั่งลงแล้ว มีความทุกข์เป็นเบื้องหน้า
อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ	แม้ไฉน ความทำที่สุดแห่งกองทุกข์ ทั้ง
ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยา	สิ้นนั้น พึงปรากฏชัดแก่เราทั้งหลาย
ปัญญาเยถาติ,	ดังนี้
จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง	เราทั้งหลายถึงแล้วซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า
สะระณัง คะตา, ธัมมัญจะ	แม้ปรินิพานแล้วนั้น กับทั้งพระธรรม
ภิกขุสังฆัญจะ	และพระสงฆ์ เป็นสรณะที่พึ่ง
ตัสสะ ภะคะวะโต สาสะนัง,	เราทั้งหลาย จะทำคำสั่งสอนของพระ
ยะถาสะติ ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ,	ผู้มีพระภาคเจ้านั้น ไว้ในใจตามสติกำลัง

[1] ชายว่า เต มะยัง,

อะนุปะฏิปัชชามะ,	เราทั้งหลาย จะปฏิบัติตามคำสั่งสอน ของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ตามสติกำลัง
สา สา โน ปะฏิปัตติ,	ขอความปฏิบัติของเราทั้งหลายนั้น ๆ
อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ	จงเป็นไปเพื่อความทำที่สุดแห่งกองทุกข์
อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ,	ทั้งสิ้นนี้ เทอญ.

ถ้าเป็นภิกษุ สวดถึง ปัญญาเยถาติ แล้วเปลี่ยนสวดดังนี้

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง	เรามีศรัทธาออกจากเรือน บวชเป็น
อุททิสสะ อะระหันตัง สัมมาสัมพุทธัง,	อนคาริยะอุทิศพระผู้มีพระภาคอรหันต์
สัทธา อะคารัสสะมา อะนะคาริยัง	สัมมาสัมพุทธเจ้านั้นแม้ปรินิพพาน
ปัพพะชิตา,	นานแล้ว
ตัสสะมิง ภะคะวะติ พรัหมะจะริยัง	ประพฤติพรหมจรรย์อยู่ ในพระผู้มี
จะรามะ,	พระภาคเจ้านั้น
ภิกขูนัง สิกขาสาชีวะสะมาปันนา	เป็นผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยสิกขาและธรรม เนียมเลี้ยงชีพร่วมกันของภิกษุทั้งหลาย
ตัง โน พรหมจะริยัง ,	ขอพรหมจรรย์ของเราทั้งหลายนั้น
อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ	จงเป็นไปเพื่ออันทำที่สุดแห่งกองทุกข์
อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ.	ทั้งมวล เทอญ.

กิจเบื้องต้นภาคค่ำ

เมื่อทุกฝ่ายพร้อมกันที่ห้องประชุมแล้ว ผู้เป็นหัวหน้าจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย พึงประนมมือตั้งจิตให้สงบ เสร็จแล้วกราบพร้อมกัน 3 ครั้ง กล่าวคำบูชาพร้อมคำอภิวาทตามลำดับดังนี้

ยะมะหัง สัมมาสัมพุทธัง ภะคะวันตัง	พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสรู้ดีแล้วโดยชอบ
สะระณัง คะตา,	พระองค์ใด ข้าพเจ้าถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่ง
อิมินา สักกาเรนะ, ตัง ภะคะวันตัง	ข้าพเจ้าบูชาพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น
อะภิปูชะยามิ,	ด้วยเครื่องสักการะนี้

ตัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ.	ข้าพเจ้าไหว้พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เป็นที่พึ่งของข้าพเจ้าพระองค์นั้น

(กราบลงหนหนึ่ง)

ยะมะหัง สวากขาตัง ภะคะวะตา	พระธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสดีแล้วใด.
ธัมมัง สะระณัง <u>คะตา ,</u>	ข้าพเจ้าถึงแล้วว่า เป็นที่พึ่ง
อิมินา สักกาเรนะ, ตัง ธัมมัง <u>อะภิปูชะยามิ.</u>	ข้าพเจ้าบูชาพระธรรมนั้น ด้วยเครื่องสักการะนี้
ตัง ธัมมัง นะมัสสามิ.	ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมที่เป็นที่พึ่งของข้าพเจ้านั้น

(กราบลงหนหนึ่ง)

ยะมะหัง สุปะฏิปันนัง สังฆัง สะระณัง <u>คะตา,</u>	พระสงฆ์ผู้ปฏิบัติดีแล้วใด ข้าพเจ้าถึงแล้วว่าเป็นที่พึ่ง
อิมินา สักกาเรนะ, ตัง สังฆัง <u>อะภิปูชะยามิ,</u>	ข้าพเจ้าบูชาพระสงฆ์นั้น ด้วยเครื่องสักการะนี้
ตัง สังฆัง วันทามิ.	ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์ผู้เป็นที่พึ่งของข้าพเจ้านั้น

บทขีดเส้นว่า คะตา เมื่อบุรุษสวด เปลี่ยนเป็น คะโต
บทกริยา ที่ลง มิ ทุกแห่ง ห้ามเปลี่ยน สวดเป็น มะ

ทำวัตรค่ำแปล

(นำ) หันทะทานิ มะยันตัง ภะคะวันตัง วาจายะ อภิคายิตุง ปุพพะภาคะนะมะการัญเจวะ, พุทธานุสสะตินะยัญจะ กะโรมะ เส

บัดนี้ เชิญเถิดเราจงทำการนอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นเป็นส่วนเบื้องต้น และทำนัยอันเป็นเครื่องระลึกถึงพระพุทธคุณ เพื่อขับสรรเสริญด้วยวาจา

(ว่า นะโม 3 จบ แล้วว่า ตัง โข-ต่อ)

ตัง โข ปะนะ ภะคะวันตัง	ก็กิตติศัพท์อันงามของพระผู้มีพระภาค
เอวัง กัลยาโน กิตติสัทโท อัพภุคคะโต,	เจ้านั้นแล ได้ฟุ้งไปแล้วอย่างนี้
อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง	แม้เพราะเหตุนี้พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น
สัมมาสัมพุทโธ,	เป็นผู้ไกลจากกิเลสและเป็นผู้ควรไหว้ ควรบูชา เป็นผู้ตรัสรู้ชอบเอง
วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต	เป็นผู้บริบูรณ์แล้วด้วยวิชชาและข้อปฏิบัติ
โลกะวิทู,	เครื่องดำเนินถึงวิชชาเป็นผู้ไปดีแล้ว เป็นผู้รู้แจ้งซึ่งโลก
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ	เป็นผู้ฝึกบุรุษที่ควรฝึก ไม่มีผู้อื่นจะยิ่งกว่า
สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ	เป็นผู้สอนของเทวดา และมนุษย์ทั้งหลาย
ภะคะวาติ.	เป็นผู้เบิกบานแล้วในคุณธรรมเต็มที่ เป็นผู้จำแนกแจกธรรม สั่งสอนประชาดังนี้

(หยุดระลึกความในพระพุทธคุณตามสมควร แล้วหัวหน้านำต่อไปว่า)

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธาภิคีติง	เชิญเถิดเราทั้งหลายทำความขับคาถา
กะโรมะ เส.	พรรณนาพระพุทธเจ้าเถิด.

(สวดพร้อมกัน)

พุทธวาระหันตะวะระตาทิคุณาภิยุตโต,	พระพุทธเจ้าประกอบด้วยคุณทั้งหลาย มีอรหันตคุณอันประเสริฐเป็นต้น.

สุทธาภิญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต,	ผู้มีตนมาตามพร้อมแล้วด้วยพระกรุณาทั้งหลายอันบริสุทธิ์
โพเธสิ โย สุชะนะตัง กะมะลังวะ สูโร,	พระพุทธเจ้าพระองค์ใด ยังประชุมชนที่ดีให้ตรัสรู้แล้ว ให้บานแล้ว ดุจพระอาทิตย์ทำดอกบัวให้บานแล้วฉะนั้น.
วันทามะหัง ตะมะระณัง สิระสา ชิเนนทัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระชินสีห์ผู้เป็นใหญ่ ผู้ไม่มีกิเลสดังข้าศึกพระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า.
พุทโธ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,	พระพุทธเจ้าพระองค์ใด เป็นสรณะอันเกษมสุดของสัตว์มีปราณทั้งหลาย ทั้งปวง
ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งความตามระลึกเป็นประถมพระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า
พุทธัสสาหัสสะมิ ทาสี[1] วะ พุทโธ เม สามิกิสสะโร,	ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระพุทธเจ้าเทียว พระพุทธเจ้าเป็นเจ้าเป็นใหญ่ของข้าพเจ้า.
พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะหิตัสสะ เม,	พระพุทธเจ้าเป็นผู้กำจัดเสียซึ่งทุกข์ และเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้า.
พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,	ข้าพเจ้ามอบกาย และถวายชีวิตนี้ แด่พระพุทธเจ้า.
วันทันตีหัง[2] จะริสสามิ พุทธัสเสวะ	ข้าพเจ้าไหว้อยู่ จักประพฤติตามซึ่งความ
สุโพธิตัง,	ที่แห่งพระพุทธเจ้าเป็นผู้มีปัญญาเป็นเครื่องตรัสรู้ดีนั่นเทียว

[1] ทาสี ชายว่า ทาโส

[2] ชายว่า วันทันโตหัง

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง	ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระพุทธเจ้า
พุทโธ เม สะระณัง วะรัง,	เป็นที่พึ่งอันประเสริฐของข้าพเจ้า.
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	ด้วยคำสัตย์นี้ ขอข้าพเจ้าพึงเจริญใน
วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน,	ศาสนา (คำสั่งสอน) ของพระศาสดาเถิด
พุทธัง เม วัทะมานายะ[1]	บุญอันใดอันข้าพเจ้าไหว้อยู่ซึ่งพระพุทธ
ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,	เจ้า ได้ประสบแล้ว ณ ที่นี้
สัพเพปิ อันตะรายา เม	ด้วยเดชแห่งบุญนั้น ขออันตรายทั้งหลาย
มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา,	แม้ทั้งสิ้น อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าเลย.

(หมอบกราบลงพร้อมกันแล้วว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,	กรรมชั่วอันใด ที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้ว
พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,	ในพระพุทธเจ้าด้วยกาย วาจา หรือด้วยใจก็ดี.
พุทโธ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,	ขอพระพุทธเจ้า จงทรงรับซึ่งโทษอันเป็นไปล่วงแล้วนั้น
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ.	เพื่อความสำรวมระวังในพระพุทธเจ้าในกาลต่อไป เทอญ.

(แล้วลุกขึ้นนั่งคุกเข่า หัวหน้านำต่อไปว่า)

(นำ) หันทะมะยัง	เชิญเถิดเราทั้งหลาย ทำซึ่งนัยคือ
ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.	ความตามระลึกพระธรรมเถิด.

(สวดพร้อมกัน)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,	ธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสดีแล้ว
สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก,	เป็นคุณอันบุคคลพึงเห็นได้เองเป็นคุณให้

---

[1] ชายว่า วันทะมาเนนะ

	ผลไม่มีกาล เป็นคุณอาจเรียกได้ว่าท่านจงมาดูเถิด.
โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ.	เป็นคุณควรน้อมเข้ามาในตนควรน้อมเข้ามาใส่ใจเป็นคุณอันวิญญูชนทั้งหลายพึงรู้แจ้งเฉพาะตน ดังนี้

(หยุดระลึกความในพระธรรมคุณตามสมควรแล้วหัวหน้านำต่อไปว่า)

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมาภิคีติง กะโรมะ เส.	เชิญเถิด เราทั้งหลาย ทำความขับคาถาพรรณนาเฉพาะพระธรรมเถิด

(สวดพร้อมกัน)

สะวากขาตะตาทิคุณะโยคะวะเสนะ เสยโย,	ธรรมใดประเสริฐด้วยอำนาจ แห่งความประกอบด้วยคุณ มีความเป็นธรรม อันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสดีแล้วเป็นต้น.
โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกขะเภโท,	ธรรมใด, ต่างโดยมรรค ผล ปริยัติ และวิโมกข์ นิพพาน.
ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธารี,	ธรรมย่อมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรมนั้นจากความตกไปในโลกชั่ว ไม่ให้ตกไปในโลกชั่วได้
วันทามะหัง ตะมะหะรัง วะระธัมมะเมตัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมอันประเสริฐที่กำจัดเสียซึ่งมืดคือโมหะนั้น.
ธัมโม โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,	พระธรรมใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของปราณสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง.
ทุติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งความตามระลึกที่สองนั้นด้วยเศียรเกล้า.

ธัมมัสสาหัสสะมิ ทาสี[1] วะ ธัมโม	ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระธรรมเทียว
เม สามิกิสสะโร.	พระธรรมเป็นเจ้าเป็นใหญ่ของข้าพเจ้า
ธัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะ	พระธรรมกำจัดเสียซึ่งทุกข์ และทรงไว้
วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,	ซึ่งสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้า
ธัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ	ข้าพเจ้ามอบกายและถวายชีวิตนี้
สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,	แด่พระธรรม
วันทันตีหัง[2] จะริสสามิ	ข้าพเจ้าไหว้อยู่ จักประพฤติตาม ซึ่ง
ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง,	ความที่แห่งพระธรรมเป็นธรรมอันดีนั้นเทียว
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง	ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระธรรมเป็น
ธัมโม เม สะระณัง วะรัง,	ที่พึ่งอันประเสริฐของข้าพเจ้า
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	ด้วยคำสัตย์นี้ ขอข้าพเจ้าพึงเจริญใน
วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน,	ศาสนา (คำสั่งสอน) ของพระศาสดาเถิด
ธัมมัง เม วันทะมานายะ[3]	บุญอันใดอันข้าพเจ้าไหว้อยู่ซึ่งพระธรรม
ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,	ได้ประสบแล้ว ณ ที่นี้.
สัพเพปิ อันตะรายา เม	ด้วยเดชแห่งบุญนั้น ขออันตรายทั้งหลาย
มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา,	แม้ทั้งสิ้น อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าเลย

(หมอบลงกราบพร้อมกันแล้วว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ	กรรมชั่วอันใดที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้วใน
เจตะสา วา, ธัมเม กุกัมมัง	พระธรรมด้วยกาย ด้วยวาจา หรือด้วย
ปะกะตัง มะยา ยัง,	ใจก็ดี
ธัมโม ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,	ขอพระธรรมเจ้าจงรับโทษอันเป็นไปล่วง แล้วนั้น

---

[1] ชายว่า ทาโส [2] ชายว่า วันทันโตหัง [3] ชายว่า วันทะมาเนนะ

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม, เพื่อความสำรวมระวัง ในพระธรรมเจ้าในกาลต่อไป เทอญ.

(แล้วลุกขึ้นนั่งคุกเข่า หัวหน้านำต่อไปว่า)

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส. เชิญเถิดเราทั้งหลายทำซึ่งนัยคือความตามระลึกถึงพระสงฆ์เถิด.

(สวดพร้อมกัน)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว,

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติตรงแล้ว.

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติเพื่ออริยมรรคญาณ เป็นเครื่องนำออกจากทุกข์แล้ว.

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติชอบยิ่งแล้ว

ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา, คู่แห่งบุรุษทั้งหลาย 4 บุรุษบุคคลทั้งหลาย 8 นี้ใดเล่า.

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, นั้นเป็นพระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า

อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลิกะระณีโย, (พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า) เป็นผู้ควรรับเครื่องสักการะที่บุคคลนำมาบูชา เป็นผู้ควรรับเครื่องต้อนรับแขก เป็นผู้ควรรับทักขิณาทาน (เป็นผู้ควรแก่ทานเครื่องเจริญสุขสมบัติ) เป็นผู้อันบุคคลควรทำอัญชลี

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ,	เป็นนาบุญของโลก ไม่มีนาบุญอื่นจะยิ่งกว่าดังนี้.

(หยุดระลึกความในพระสังฆคุณตามสมควรแล้ว ผู้เป็นหัวหน้านำต่อไปว่า)

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆาภิคีติง กะโรมะ เส.	เชิญเถิดเราทั้งหลายทำความขับคาถาพรรณนาเฉพาะพระสงฆ์เถิด.

(สวดพร้อมกัน)

สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคุณาภิยุตโต,	(พระสงฆ์ใดเล่า) เป็นผู้ประกอบแล้วด้วยคุณ มีคุณคือความปฏิบัติดีเป็นต้น ที่เกิดเพราะพระสัทธรรม
โยฏฐัพพิโธ อะริยะปุคคะละ – สังฆะเสฏโฐ,	พระสงฆ์ใด เป็นหมู่แห่งพระอริยบุคคลอันประเสริฐ 8 อย่าง (8 จำพวก)
สีลาทิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต.	มีกายและจิตเป็นที่อาศัยอยู่แห่งธรรมอันประเสริฐมีศีลเป็นต้น.
วันทามะหัง ตะมะริยานะคะณัง สุสุทธัง,	ข้าพเจ้าไหว้หมู่แห่งพระอริยะทั้งหลายผู้บริสุทธิ์ดีแล้วเหล่านั้น.
สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,	พระสงฆ์ใดเป็นสรณะอันเกษมสุดของปราณสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง.
ตะติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์ ซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งความตามระลึกที่สามนั้นด้วยเศียรเกล้า
สังฆัสสาหัสสะมิ ทาสี[1]วะ สังโฆ เม สามิกิสสะโร,	ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระสงฆ์เทียว พระสงฆ์เป็นเจ้าเป็นใหญ่ของข้าพเจ้า
สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ	พระสงฆ์กำจัดเสียซึ่งทุกข์ และทรงไว้

[1] ชายว่า ทาโส

วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,	ซึ่งสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้า
สังฆัสสาหัง นิยยาเทมิ	ข้าพเจ้ามอบกายและถวายชีวิตนี้
สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,	แด่พระสงฆ์.
วันทันตีหัง[1] จะริสสามิ	ข้าพเจ้าไหว้อยู่ จักประพฤติตามซึ่งความ
สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง,	ที่แห่งพระสงฆ์ เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว.
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง	ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี
สังโฆ เม สะระณัง วะรัง,	พระสงฆ์เป็นที่พึ่งอันประเสริฐของข้าพเจ้า
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	ด้วยคำสัตย์นี้ ขอข้าพเจ้าพึงเจริญใน
วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน,	ศาสนา (คำสั่งสอน) ของพระศาสดาเถิด
สังฆัง เม วันทะมานายะ[2]	บุญอันใดอันข้าพเจ้าไหว้อยู่ซึ่งพระสงฆ์
ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,	ได้ประสบแล้ว ณ ที่นี้.
สัพเพปิ อันตะรายา เม	ด้วยเดชแห่งบุญนั้น ขออันตราย
มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา,	ทั้งหลายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าเลย

(หมอบลงกราบพร้อมกันแล้วว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ	กรรมชั่วอันใดที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้ว
เจตะสา วา, สังเฆ กุกัมมัง	ในพระสงฆ์ ด้วยกาย ด้วยวาจาหรือ
ปะกะตัง มะยา ยัง,	ด้วยใจก็ดี,
สังโฆ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,	ขอพระสงฆ์จงรับซึ่งโทษ อันเป็นไปล่วงแล้วนั้น.
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังเฆ.	เพื่อความสำรวมระวังในพระสงฆ์ในกาลต่อไป เทอญ

□□□□□

[1] ชายว่า วันทันโตหัง [2] ชายว่า วันทะมาเนนะ

คำปัจจเวกขณ์องค์อุโบสถ

1. ยาวะชีวัง อะระหันโต	พระอรหันต์ทั้งหลาย ท่านละ
ปาณาติปาตัง ปะหายะ,	ปาณาติบาต คือ เจตนาธรรมเครื่องทำชีวิตสัตว์ให้ตกล่วงไปจนตลอดชีวิต
ปาณาติปาตา ปะฏิวิระตา,	เป็นผู้เว้นจากปาณาติบาต
นิหิตะทัณฑา,	มีท่อนไม้อันปลงเสียแล้ว
นิหิตะสัตถา,	มีศัสตราอันปลงเสียแล้ว
ลัชชี,	มีความละอาย
ทะยาปันนา,	ถึงซึ่งความกรุณาสัตว์
สัพพะปาณะภูตะหิตานุกัมปี	เป็นผู้อนุเคราะห์เพื่อประโยชน์แก่
วิหะรันติ.	สรรพสัตว์อยู่
อะหัมปัชชะ,	แม้เราในวันนี้
อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง	ก็ได้ละปาณาติบาต, ตลอดคืนและ
ปาณาติปาตัง ปะหายะ,	วันหนึ่งนี้
ปาณาติปาตา ปะฏิวิระตา,	เป็นผู้เว้นจากปาณาติบาต
นิหิตะทัณฑา,	มีท่อนไม้อันปลงเสียแล้ว
นิหิตะสัตถา,	มีศัสตราอันปลงเสียแล้ว
ลัชชินี,	มีความละอาย
ทะยาปันนา,	ถึงซึ่งความกรุณาสัตว์
สัพพะปาณะภูตะหิตานุกัมปินี	ป็นผู้อนุเคราะห์เพื่อประโยชน์แก่
วิหะรามิ.	สรรพสัตว์อยู่
อิมินาปิ อังเคนะ,	แม้ด้วยองค์อันนี้
อะระหะตัง อนุกะโรมิ,	ชื่อว่า เรากระทำตามพระอรหันต์ทั้งหลายอยู่
อุโปสะโถ จะ เม อุปะวุตโถ	อุโบสถก็จักเป็นของอันเราได้เข้า
ภะวิสสะติ	ไปอยู่แล้วด้วย

2. ยาวะชีวัง อะระหันโต	พระอรหันต์ทั้งหลาย ท่านละ
อะทินนาทานัง ปะหายะ,	อทินนาทาน คือ การถือเอาพัสดุที่เจ้าของไม่ให้จนตลอดชีวิต
อะทินนาทานา ปะฏิวิระตา,	เป็นผู้เว้นจากอทินนาทาน
ทินนาทายี,	ถือเอาพัสดุที่เขาให้แล้ว
ทินนะปาฏิกังขี,	มีความหวังแต่ในสิ่งที่เขาให้
อะเถเนนะ สุจิภูเตนะ อัตตะนา วิหะรันติ,	มีตนหมดจดจากความเป็นขโมยอยู่
อะหัมปัชชะ,	แม้เราในวันนี้
อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง	ก็ได้ละอทินนาทาน ตลอดวันและ
อะทินนาทานัง ปะหายะ,	คืนหนึ่งนี้
อะทินนาทานา ปะฏิวิระตา,	เป็นผู้เว้นไกลจากอทินนาทาน
ทินนาทายินี,	ถือเอาพัสดุที่เขาให้แล้ว
ทินนะปาฏิกังขินี,	มีความหวังแต่ในสิ่งที่เขาให้
อะเถเนนะ สุจิภูเตนะ อัตตะนา วิหะรามิ,	มีตนหมดจดจากความเป็นขโมยอยู่
อิมินา อังเคนะ	แม้ด้วยองค์อันนี้
อะระหะตัง อนุกะโรมิ,	ชื่อว่า เรากระทำตามพระอรหันต์ทั้งหลายอยู่
อุโปสะโถ จะ เม อุปะวุตโถ ภะวิสสะติ	อุโบสถก็จักเป็นของอันเราได้เข้าไปอยู่แล้วด้วย
3. ยาวะชีวัง อะระหันโต	พระอรหันต์ทั้งหลาย ท่านละกรรม
อะพรหมะจะริยัง ปะหายะ,	ไม่ใช่พรหมจรรย์จนตลอดชีวิต
พรหมะจารี,	เป็นผู้ประพฤติอย่างพรหม
อาราจารี,	เป็นผู้ประพฤติไกล
วิระตา	เป็นผู้เว้นแล้ว
เมถุนา คามะธัมมา,	จากเมถุนอันเป็นธรรมของชาวบ้าน

อะหัมปัชชะ,	แม้เราในวันนี้
อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง	ก็ได้ละกรรมไม่ใช่พรหมจรรย์ ตลอด
อะพรหมะจะริยัง ปะหายะ,	คืนและวันหนึ่งนี้
พรหมะจารินี,	เป็นผู้ประพฤติอย่างพรหม
อาราจารินี,	เป็นผู้ประพฤติไกล
วิระตา,	เป็นผู้เว้นแล้ว
เมถุนา คามะธัมมา,	จากเมถุนอันเป็นธรรมของชาวบ้าน
อิมินาปิ อังเคนะ,	แม้ด้วยองค์อันนี้
อะระหะตัง อะนุกะโรมิ,	ชื่อว่า เรากระทำตามพระอรหันต์ทั้งหลายอยู่
อุโปสะโถ จะเม อุปะวุตโถ	อุโบสถก็จักเป็นของอันเราได้เข้า
ภะวิสสะติ.	ไปอยู่แล้วด้วย
4. ยาวะชีวัง อะระหันโต	พระอรหันต์ทั้งหลาย ท่านละมุสาวาท
มุสาวาทัง ปะหายะ,	เป็นผู้เว้นจากมุสาวาท
สัจจะวาที	กล่าวแต่คำที่จริง
สัจจะสันธา,	มุ่งหมายแต่ความจริง
เรฐตา,	มีถ้อยคำมั่นคง
ปัจจะยิกา,	กล่าวคำประกอบด้วยเหตุ
อะวิสังวาทะกา โลกัสสะ,	ไม่กล่าวถ้อยคำให้คลาดจากความจริงของโลก
อะหัมปัชชะ	แม้เราในวันนี้
อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง	ก็ได้ละมุสาวาท ตลอดวันและคืนหนึ่งนี้
มุสาวาทา ปะหายะ,	
มุสาวาทา ปะฏิวิระตา,	เป็นผู้เว้นจากมุสาวาท
สัจจะวาทินี,	กล่าวแต่คำที่จริง
สัจจะสันธา,	มุ่งหมายแต่ความจริง

เฐตา, มีถ้อยคำมั่นคง

ปัจจะยิกา, กล่าวคำประกอบด้วยเหตุ

อะวิสังวาทะกา โลกัสสะ, ไม่กล่าวถ้อยคำให้คลาดจากความจริงของโลก

อิมินาปิ อังเคนะ, แม้ด้วยองค์นี้

อะระหะตัง อะนุกะโรมิ. ชื่อว่าเรากระทำตามพระอรหันต์ทั้งหลายอยู่

อุโปสะโถ จะ เม อุปะวุตโถ อุโบสถก็จักเป็นของอันเราได้เข้าไปอยู่

ภะวิสสะติ. แล้วด้วย

5. ยาวะชีวัง อะระหันโต พระอรหันต์ทั้งหลาย ท่านละการดื่มกิน

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานัง ของมึนเมา คือสุราและเมรัย อันเป็นเหตุ

ปะหายะ, ที่ตั้งแห่งความประมาทจนตอดชีวิต

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เป็นผู้เว้นจากการดื่มกินของเมา คือ

ปะฏิวิระตา, สุราและเมรัย อันเป็นหตุที่ตั้งแห่งความประมาท

อะหัมปัชชะ, แม้เราในวันนี้

อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง, ก็ได้ละการดื่มกินน้ำเมา คือสุรา

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานัง และเมรัย อันเป็นเหตุที่ตั้งแห่ง

ปะหายะ, ความประมาทตลอดคืน และวันหนึ่งนี้

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เป็นผู้เว้นจากการดื่มกินของเมา คือ

ปะฏิวิระตา, สุราและเมรัย อันเป็นเหตุที่ตั้งแห่งความประมาท

อิมินาปิ อังเคนะ, แม้ด้วยองค์อันนี้

อะระหะตัง อะนุกะโรมิ. ชื่อว่า เรากระทำตามพระอรหันต์ทั้งหลายอยู่

อุโปสะโถ จะ เม อุปะวุตโถ อุโปสถก็จักเป็นของอันเราได้เข้าไป

ภะวิสสะติ. อยู่แล้วด้วย

6. ยาวะชีวัง อะระหันโต,	พระอรหันต์ทั้งหลาย ท่านเป็นผู้มีภัตตา -
เอกะภัตติกา,	หารในกาลอันเดียว จนตลอดชีวิต
รัตตูปะระตา,	เว้นจากการบริโภคในราตรี
วิระตา วิกาละโภชะนา,	เว้นจากการบริโภคในเวลาวิกาล
อะหัมปัชชะ	แม้เราในวันนี้
อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง	ก็ได้เป็นผู้มีภัตตาหารในกาลอันเดียว
เอกะภัตติกา,	ตลอดคืนและวันหนึ่งนี้
รัตตูปะระตา	เว้นแล้วจากการบริโภคในราตรี
วิระตา วิกาละโภชะนา,	เว้นจากการบริโภคในเวลาวิกาล
อะหัมปัชชะ	แม้เราในวันนี้
อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง,	ก็ได้เป็นผู้มีภัตตาหารในกาลอันเดียว
เอกะภัตติกา,	ตลอดคืนและวันหนึ่งนี้
รัตตูปะระตา,	เว้นแล้วจากการบริโภคในราตรี
วิระตา วิกาละโภชะนา,	เว้นแล้วจากการบริโภคในเวลาวิกาล
อิมินาปิ อังเคนะ,	แม้ด้วยองค์อันนี้
อะระหะตัง อะนุกะโรมิ,	ชื่อว่า เรากระทำตามพระอรหันต์ทั้งหลายอยู่
อุโปสะโถ จะ เม อุปะวุตโถ	อุโบสถก็จัดเป็นของอันเราได้เข้าไป
ภะวิสสะติ.	อยู่แล้วด้วย
7. ยาวะชีวัง อะระหันโต,	พระอรหันต์ทั้งหลาย ท่านเว้นแล้ว
นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนะ,	จากการฟ้อนรำขับร้อง ประโคม
มาลาคันธะวิเลปะนะ ธาระณะมัณฑะ	เครื่องดนตรีต่าง ๆ และดูการเล่น
นะวิภูสะนัฏฐานา ปะฏิวิระตา,	ที่เป็นข้าศึกแก่กุศลและทัดทรงตกแต่ง ประดับประดาร่างกายด้วยระเบียบดอกไม้ ของหอมเครื่องทา เครื่องย้อมผัดผิวต่าง ๆ จนตลอดชีวิต
อะหัมปัชชะ,	แม้เราในวันนี้

อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง,	ก็ได้เว้นแล้วจากการฟ้อนรำ ขับร้อง
นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนะ,	ประโคมเครื่องดนตรีต่าง ๆ และดูการ
มาลาคันธะวิเลปะนะ ธาระณะมัณฑะ	เล่นที่เป็นข้าศึกแก่กุศลและทัดทรงตกแต่ง
นิวิภูสะนัฏฐานา ปะฏิวิระตา,	ประดับประดาร่างกายด้วยระเบียบดอกไม้
	ของหอม เครื่องทาเครื่องย้อมผัดผิวต่าง ๆ
	ตลอดคืนและวันหนึ่งนี้
อิมินาปิ อังเคนะ,	แม้ด้วยองค์อันนี้
อะระหะตัง อะนุกะโรมิ.	ชื่อว่าเรากระทำตามพระอรหันต์ ทั้งหลายอยู่
อุโปสะโถ จะ เม อุปะวุตโถ	อุโบสถก็จักเป็นของอันเราได้เข้าไป
ภะวิสสะติ.	อยู่แล้วด้วย
8. ยาวะชีวัง อะระหันโต,	พระอรหันต์ทั้งหลาย ท่านละแล้วซึ่งที่
อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนัง	นอนอันสูง, และที่นอนอันใหญ่จน
ปะหายะ,	ตลอดชีวิต
อุจจาสะยะสะมะหาสะยะนา	เป็นผู้เว้นแล้วจากที่นอนที่สูง และที่
ปะฏิวิระตา,	นอนใหญ่
นีจะเสยยัง กัปเปนติ	ย่อมสำเร็จการนอนในที่นอนอันต่ำ
มัญจะเก วา ติณะสันถะระเก วา,	คือเตียงหรือเครื่องลาดที่ทำด้วยหญ้า
อะหัมปัชชะ	แม้เราในวันนี้
อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง,	ก็ได้ละซึ่งที่นอนสูง และที่นอนใหญ่
อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนัง	ตลอดคืนและวันหนึ่งนี้
ปะหายะ,	
อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา	เป็นผู้เว้นแล้วจากที่นอนสูง และที่
ปะฏิวิระตา,	นอนใหญ่
นีจะเสยยัง กัปเปมิ.	ย่อมสำเร็จการนอนในที่นอนอันต่ำ
มัญจะเก วา ติณะสันถะระเก วา,	คือเตียงหรือเครื่องลาดที่ทำด้วยหญ้า
อะหัมปัชชะ	แม้เราในวันนี้

อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง,	ก็ได้ละซึ่งที่นอนสูง และที่นอนใหญ่
อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนัง ปะหายะ,	ตลอดคืนและวันหนึ่งนี้
อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา ปะฏิวิระตา,	เป็นผู้เว้นแล้วจากที่นอนที่สูง และที่นอนใหญ่
นีจะเสยยัง กัปเปมิ.	ย่อมสำเร็จการนอนในที่นอนอันต่ำ
มัญจะเก วา ติณะสันถะระเก วา,	คือเตียงหรือเครื่องลาดที่ทำด้วยหญ้า
อิมินาปิ อังเคนะ,	แม้ด้วยองค์อันนี้
อะระหะตัง อะนุกะโรมิ,	ชื่อว่า เรา กระทำตามพระอรหันต์ทั้งหลายอยู่
อุโปสะโถ จะ เม อุปะวุตโถ ภะวิสสะติ.	อุโบสถก็จักเป็นของอันเราได้เข้าไปอยู่แล้วด้วย

บุรุษพึงเล่าบ่นและสวดโดย พยัญชนะ เป็นปุงลิงคพากย์ จะยกขึ้นแสดงแต่บทแปลกใน 8 องค์นั้น ตามลำดับ

1. ปะฏิวิระโต นะหิตะทัณโฑ นิหิตะสัตโถ ลัชชี ทะยาปันโน สัพพะปาณะภูตะหิตานุกัมปี
2. ปะฏิวิระโต ทินนาทายี ทินนะปาฏิกังขี
3. ปะฏิวิระโต พรัหมะจารี อาราจารี วิระโต
4. ปะฏิวิระโต สัจจะวาที สัจจะสันโธ ปัจจะยิโก อะวิสังวาทะโก
5. ปะฏิวิระโต
6. เอกะภัตติโก รัตตูปะระโต วิระโต
7. ปะฏิวิระโต
8. ปะฏิวิระโต แปลกแต่เท่านี้ นอกนี้ไม่แปลก

จบปัจจเวกขณ์องค์อุโบสถ

บทสวดมนต์ ปกิณณกคาถาแปล

สวดต่อจากทำวัตร เช้า-เย็น ทุกวัน

•••••••••••••••

ปุพพภาคนมการะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต	ขอนอบน้อมด้วยกายวาจาใจแด่พระผู้มี
อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ	พระภาคเจ้า คือพระองค์ผู้ทรงจำแนกแจกธรรมเป็นพระอรหันต์ คือผู้ไกลกิเลส ผู้ตรัสรู้เองโดยชอบพระองค์นั้น

(ว่า 3 ครั้ง)

สรณคมนปาฐะ

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ	ข้าพเจ้าถึงพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ	ข้าพเจ้าถึงพระธรรมเป็นที่พึ่ง
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ	ข้าพเจ้าถึงพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง
ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ	แม้วาระที่ 2 ข้าพเจ้าถึงพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง
ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ	แม้วาระที่ 2 ข้าพเจ้าถึงพระธรรมเป็นที่พึ่ง
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ	แม้วาระที่ 2 ข้าพเจ้าถึงพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง
ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ	แม้วาระที่ 3 ข้าพเจ้าถึงพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง
ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ	แม้วาระที่ 3 ข้าพเจ้าถึงพระธรรมเป็นที่พึ่ง
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ	แม้วาระที่ 3 ข้าพเจ้าถึงพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง

สัจจะกิริยาคาถา

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง,	ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี

พุทโธ เม สะระณัง วะรัง,	พระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งอันประเสริฐของข้าพเจ้า
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ,	ด้วยการกล่าวความสัตย์นี้
โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา,	ขอความสวัสดีจงมีแก่ข้าพเจ้าทุกเมื่อ
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง,	ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี,
ธัมโม เม สะระณัง วะรัง,	พระธรรมเจ้าเป็นที่พึ่งอันประเสริฐของข้าพเจ้า,
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ,	ด้วยการกล่าวความสัตย์นี้,
โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา,	ขอความสวัสดีจงมีแก่ข้าพเจ้าทุกเมื่อ.
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง,	ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี,
สังโฆ เม สะระณัง วะรัง,	พระสงฆ์เจ้าเป็นที่พึ่งอันประเสริฐของข้าพเจ้า
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ,	ด้วยการกล่าวความสัตย์นี้,
โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา,	ขอความสวัสดีจงมีแก่ข้าพเจ้าทุกเมื่อเทอญ.

มหาการุณิโก

1. **มหาการุณิโก นาโถ**	พระผู้เป็นที่พึ่ง ทรงประกอบด้วยพระกรุณาใหญ่
อัตถายะ สัพพะปาณีนัง	ทรงบำเพ็ญบารมีทุกประการ
ปูเรตตะวา ปาระมี สัพพา	เพื่อประโยชน์ แก่สัตว์ทั้งปวง
ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง	ได้บรรลุสัมโพธิญาณอันอุดมแล้ว
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	ด้วยการกล่าวความสัตย์นี้
มา โหนตุ สัพพุปัททะวา	ขออุปัทวะทั้งปวง จงอย่ามี
2. **มหาการุณิโก นาโถ**	พระผู้เป็นที่พึ่ง ทรงประกอบด้วยพระกรุณาใหญ่
หิตายะ สัพพะปาณีนัง,	ทรงบำเพ็ญบารมีทุกประการ เพื่อเกื้อกูลแก่สัตว์ทั้งปวง
ปูเรตวา ปาระมี สัพพา	

ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง,	ได้บรรลุสัมโพธิญาณอันอุดมแล้ว
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ,	ด้วยการกล่าวความสัตย์นี้
มา โหนตุ สัพพุปัททะวา,	ขออุปัทวะทั้งปวง จงอย่ามี
3. มหาการุณิโก นาโถ	พระผู้เป็นที่พึ่ง ทรงประกอบด้วยพระพระกรุณาใหญ่
สุขายะ สัพพะปาณีนัง,	ทรงบำเพ็ญบารมีทุกประการ
ปูเรตตะวา ปาระมี สัพพา	เพื่อความสุขแก่สัตว์ทั้งปวง
ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง,	ได้บรรลุสัมโพธิญาณอันอุดมแล้ว
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ,	ด้วยการกล่าวความสัตย์นี้
มา โหนตุ สัพพุปัททะวา,	ขออุปัทวะทั้งปวง จงอย่ามี.

เขมาเขมสรณคมนปริทีปิกา คาถา

พะหุง เว สะระณัง ยันติ	มนุษย์ทั้งหลาย ถูกภัยคุกคามแล้วย่อม
ปัพพะตานิ วะนานิ จะ	ยึดเอาวัตถุต่าง ๆ เป็นอันมาก เป็นที่
อารามะรุกขะเจตะยานิ มะนุสสา	พึ่ง คือภูเขาทั้งหลาย ป่าทั้งหลาย
ภะยะตัชชิตา,	เรือกสวนและต้นไม้ที่เคารพทั้งหลาย
เนตัง โข สะระณัง เขมัง,	นั่นมิใช่ที่พึ่งอันเกษมเลย
เนตัง สะระณะมุตตะมัง	นั่นมิใช่ที่พึ่งอันอุดมเลย
เนตัง สะระณะมาคัมมะ	เขาอาศัยวัตถุนั้นเป็นที่พึ่งแล้ว ย่อมไม่
สัพพะทุกขา ปะมุจจะติ,	พ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้
โย จะ พุทธัญจะ ธัมมัญจะ	ส่วนผู้ใดถึงพระพุทธเจ้าด้วยพระธรรม
สังฆัญจะ สะระณัง คะโต,	ด้วยพระสงฆ์ด้วย ว่าเป็นที่พึ่งแล้ว

จัตตาริ อะริยะสัจจานิ มาเห็นอริยสัจทั้ง 4 ด้วยปัญญา
สัมมัปปัญญายะ ปัสสะติ, อันชอบ
ทุกขัง ทุกขะสะมุปปาทัง คือทุกข์ 1 เหตุเกิดขึ้นพร้อมแห่งทุกข์ 1
ทุกขัสสะ จะ อะติกกะมัง, ความก้าวล่วงทุกข์ 1
อะริยัญจัฏฐังคิกัง มัคคัง อริยมัคค์มีองค์ 8 อันเป็นทางให้ถึง
ทุกขูปะสะมะคามินัง, ความระงับดับทุกข์ 1
เอตัง โข สะระณัง เขมัง, นี่แลเป็นที่พึ่งอันเกษม
เอตัง สะระณะมุตตะมัง, นี่แลเป็นที่พึ่งอันอุดม
เอตัง สะระณะมาคัมมะ ผู้นั้นอาศัยที่พึ่งนี้แล้ว
สัพพะทุกขา ปะมุจจะตีติ. ย่อมพ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้แล.

(เคารพพระรัตนตรัย)

สักกัตตะวา พุทธะระตะนัง, เพราะกระทำความเคารพพระพุทธรัตนะ,
โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง, อันเป็นดังโอสถอันประเสริฐสุด,
หิตัง เทวะมะนุสสานัง, อันเกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย,
พุทธะเตเชนะ โสตถินา, ขออุปัทวะทั้งปวงจงหายไป,
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ, ขอทุกข์ทั้งหลายของข้าพเจ้าจงสงบไปโดย
ทุกขา วูปะสะเมนตุ เม, สวัสดี, ด้วยพระเดชแห่งพระพุทธเจ้า

สักกัตตะวา ธัมมะระตะนัง, เพราะกระทำความเคารพพระธรรมรัตนะ
โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง, อันเป็นดังโอสถอันประเสริฐสุด,
ปะริฬาหูปะสะมะนัง, สำหรับระงับความเร่าร้อน,
ธัมมะเตเชนะ โสตถินา, ขออุปัทวะทั้งปวงจงหายไป,
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ, ขอภัยทั้งหลายของข้าพเจ้าจงสงบไปโดย
ภะยา วูปะสะเมนตุ เม, สวัสดี, ด้วยเดชแห่งพระธรรม

สักกัตตะวา สังฆะระตะนัง, เพราะกระทำความเคารพพระสังฆรัตนะ,
โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง, อันเป็นดังโอสถอันประเสริฐสุด,
อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง, ผู้ควรแก่คำนับควรแก่ของต้อนรับ,

สังฆะเตเชนะ โสตถินา,	ขออุปัทวะทั้งปวงจงสงบไปโดยสวัสดี,
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ,	ขอโรคทั้งหลายของข้าพเจ้าจงสงบไปโดยสวัสดี,
โรคา วูปะสะเมนตุ เม,	ด้วยเดชแห่งพระสงฆ์เทอญ.

คาถานมัสการพระพุทธบาท

วันทามิ พุทธัง ภะวะปาระติณณัง,	ข้าพเจ้าขอนมัสการพระพุทธเจ้าผู้ข้ามฝั่งแห่งภพ
ติโลกะเสฏโฐ สะกะลัง กิเลสัง,	ผู้เป็นธงชัยของไตรโลก ผู้เป็นนาถะเอกของไตรภพ
โย โลกะเสฏโฐ สะกะลัง กิเลสัง,	ผู้ประเสริฐในโลกตัดกิเลสทั้งสิ้นได้แล้ว
เฉตวานะ โพเธสิ ชะนัง อะนันตัง,	ช่วยปลุกชนหาที่สุดมิได้ให้ตรัสรู้มรรคผลและนิพพาน
ยัง นัมมะทายะ นะทิยา ปุลิเน จะ ตีเร,	รอยพระบาทใดอันพระพุทธองค์ได้ทรงแสดงไว้แล้ว, ในหาดทรายแทบฝั่งแม่น้ำนัมมะทา
ยัง สัจจะพันธะคิริเก สุมะนาจะลัคเค,	รอยพระบาทใดอันพระพุทธองค์ได้ทรงแสดงไว้แล้ว เหนือเขาสัจจพันธ์และเหนือเขาสุมนา
ยัง ตัตถะ โยนะกะปุเร มุนิโน จะปาทัง, ตัง ปาทะวะลัญชะมะหัง สิรสา นะมามิ,	รอยพระบาทใดอันพระพุทธองค์ได้ทรงแสดงไว้แล้วในเมืองโยนกะ ข้าพเจ้าขอนมัสการพระบาทและรอยพระบาทนั้น ๆ ของพระมุนีด้วยเศียรเกล้า.
สุวัณณะมาลิเก สุวัณณะปัพพะเต สุมะนะกูเฏ, โยนะกะปุเร นัมมะทายะ	ข้าพเจ้าขอนมัสการสถานที่มีรอยพระบาทอันประเสริฐ 5 สถานแต่ที่ไกล, คือที่

นะทิยา, ปัญจะปาทะวะรัง ฐานัง อะหัง	เขาสุวรรณมาลิก 1 ที่เขาสุวรรณบรรพต 1
วันทามิ ทูระโต,	ที่ภูเขาสุมนกูฏ 1 ที่โยนกบุรี 1 ที่แม่น้ำชื่อนัมมทา 1
อิจเจวะมัจจันตะนะมัสสะเนยยัง,	ข้าพเจ้าขอนมัสการอยู่ซึ่งพระรัตนตรัยใด
นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยัง ยัง,	อันบุคคลควรไหว้โดยส่วนยิ่ง, อย่างนี้ด้วยประการฉะนี้
ปุญญาภิสันทัง วิปุลัง อะลัตถัง,	ได้แล้วซึ่งกองบุญอันไพบูลย์
ตัสสานุภาเวนะ หะตันตะราโย,	ขออานุภาพแห่งพระรัตนตรัยนั้นจงกำจัดอันตรายเสียเถิด

พุทธปัจฉิมวาจา (พระโอวาทครั้งสุดท้ายของพระพุทธเจ้า)

อามันตะยามิ โว ภิกขะเว,	ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย, เราขอเตือนท่านทั้งหลาย
ปะฏิเวทะยามิ โว ภิกขะเว,	ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย, เราขอให้ท่านทั้งหลายรับทราบไว้ว่า
ขะยะวะยะธัมมา สังขารา,	สังขารทั้งหลายมีความเสื่อมสิ้นไปเป็นธรรมดา
อัปปะมาเทนะ สัมปาเทถะ,	ขอให้ท่านทั้งหลายจงยังประโยชน์ตนและประโยชน์ท่าน, ให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาทเถิด
อิติ	ด้วยประการฉะนั้นแล.

ภารสุตตคาถา

ภารา หะเว ปัญจักขันธา,	ปัญจขันธ์ทั้งหลายเป็นภาระจริง ๆ
ภาราหาโร จะ ปุคคะโล,	แต่บุคคลก็ยังยึดถือภาระไว้
ภาราทานัง ทุกขัง โลเก,	แท้จริงการยึดถือภาระในโลกนี้เป็นความทุกข์
ภารานิกเขปะนัง สุขัง,	การปล่อยวางภาระเสียได้เป็นความสุข
นิกขิปิตตะวา คะรุง ภารัง,	ครั้นปล่อยวางภาระอย่างหนักได้แล้ว
อัญญัง ภารัง อะนาทิยะ,	ไม่ยึดถือซึ่งภาระอย่างอื่นไว้
สะมูลัง ตัณหัง อัพภุยหะ,	เป็นผู้รื้อถอนตัณหากับทั้งมูลรากได้แล้ว
นิจฉาโต ปะรินิพพุโตติ,	เป็นผู้หมดอยากดับเพลิงกิเลส และเพลิงทุกข์ได้แล,

อารักขกัมมัฏฐาน 4

พุทธานุสสะติ เมตตา จะ อะสุภัง มะระณัสสติ, อิจจิมา จะตุรารักขา กาตัพพา จะ วิปัสสะนา,	ภาวนาทั้ง 4 ข้อนี้คือ พุทธานุสสติระลึกถึงพระคุณพระพุทธเจ้า, เมตตาปรารถนาจะให้เป็นสุข อสุภะพิจารณากายให้เห็นเป็นของไม่งาม, มรณัสสติระลึกถึงความตาย ชื่อว่าจตุรารักข์ และวิปัสสนาอันพึงบำเพ็ญ

(พุทธานุสสติสังเขป)

วิสุทธะธัมมะสันตาโน อะนุตตะรายะ โพธิยา, โยคะโต จะ ปะโพธายะ พุทโธ พุทโธติ	พระพุทธเจ้าเป็นผู้มีสันดานอันบริบูรณ์ด้วยพระธรรมอันบริสุทธิ์, อันสัตว์โลกรู้อยู่ว่า พุทโธ พุทโธ ดังนี้, เพราะปัญญา

ญายะเต,	ตรัสรู้อย่างเยี่ยม, เพราะทรงชักโยงหมู่สัตว์ไว้ในธรรมะปฏิบัติ และเพราะทรงปลุกใจหมู่สัตว์ให้ตื่นอยู่

(เมตตาสังเขป)

นะรานะระติรัจฉานะเภทา	สัตว์ทั้งหลายต่างโดยมนุษย์ อมนุษย์ และ
สัตตา สุเขสิโน.	ดิรัจฉาน, เป็นผู้แสวงหาความสุข,
สัพเพปิ สุขิโน โหนตุ	ขอสัตว์เหล่านั้นแม้ทั้งสิ้น, จงเป็นผู้ถึง
สุขิตัตตา จะ เขมิโน,	ซึ่งความสุขและเป็นผู้เกษมสำราญ เพราะถึงซึ่งความสุขเถิด

(อสุภสังเขป)

เกสะโลมาทิฉะวานัง	กายนี้แล เป็นที่ประชุมแห่งซากศพมี ผม
อะยะเมวะ สะมุสสะโย,	ขน เป็นต้น, แม้ทั้งสิ้นเป็นของน่าเบื่อ
กาโย สัพโพปิ เชคุจโฉ	หน่าย, เป็นปฏิกูล โดยส่วนมีสีเป็นต้น
วัณณาทิโต ปะฏิกกุโล,	

(มรณสติสังเขป)

ชีวิตินทะริยุปัจเฉทะ	ความตายกล่าวคือความแตกขาด จากชีวิต
สังขาตะมะระณัง สิยา,	อินทรีย์, พึงมีแก่สัตว์ทั้งหลายในโลกนี้
สัพเพสังปิธะ ปาณีนัง	แม้ทั้งสิ้น, เพราะว่าความตายเป็นของ
ตัญหิ ธุวัง น ชีวิตัง,	เที่ยง ชีวิตความเป็นอยู่เป็นของไม่เที่ยงแล.

(โมกขุปายสังเขป)

ปัญจักขันธะมิมัง ทุกขัง,	ขันธ์ 5 นี้เป็นทุกข์
ตัณหา สะมุทะโย ภะเว,	ตัณหาเป็นสมุทัย
ตัสสา นิโรโธ นิพพานัง,	ความดับแห่งตัณหานั้น เป็นนิโรธ
มัคโค อัฏฐังคิการิโย,	หนทางอันประเสริฐประกอบด้วยองค์ 8 เป็นมรรค
เอตตะกานังปิ ปาฐานัง	ผู้มีปัญญา มาทราบเนื้อความแห่งปาฐะ
อัตถัง ญัตตะวา ยะถาระหัง,	แม้มีประมาณเท่านี้แล้ว,
ปะฏิปัชเชถะ เมธาวี ปัตตุง	พึงปฏิบัติตามสมควร, เพื่อบรรลุพระ
สังขาระนิพพุตินติ,	นิพพาน อันเป็นที่ดับแห่งสังขารเทอญ.

ธัมมุทเทส 4

อุปะนียะติ โลโก,	โลกคือหมู่สัตว์อันชราต้อนไปอยู่
อัทธุโว,	เป็นผู้ไม่ยั่งยืน
อะตาโณ โลโก,	โลกไม่มีผู้ต่อต้าน
อะนะภิสสะโร,	ไม่มีผู้เป็นยิ่งใหญ่
อัสสะโก โลโก,	โลกไม่มีสิ่งเป็นของ ๆ ตน
สัพพัง ปะหายะ คะมะนียัง,	จำจะละทิ้งสิ่งทั้งสิ้นแล้วต้องไป
อูโน โลโก,	โลกยังพร่องอยู่
อะติตโต,	เป็นผู้ยังไม่อิ่มไม่เบื่อ
ตัณหาทาโส	จึงต้องเป็นทาสแห่งตัณหา

(ธรรมะเกี่ยวกับชีวิต - ความตาย)

ยะถา วาริวะโห ปูโร	ห้วงน้ำที่เต็มเปี่ยมมีแต่ไหลลง
คัจฉัง นะ ปะริวัตตะติ,	ย่อมไม่ไหลกลับฉันใด,
เอวะมายุ มะนุสสานัง	อายุของมนุษย์ทั้งหลาย มีแต่ล่วงไป ๆ
คัจฉัง นะ ปะริวัตตะติ,	ไม่ถอยหลังกลับเลยฉันนั้น
อัจเจนติ อะโหรัตตา ชีวิตัง	วันคืนย่อมล่วงไปชีวิตย่อมหมดเข้าไป,
อุปะรุชฌะติ,	อายุของสัตว์ย่อมสิ้นไป, ดุจน้ำแห่ง
อายุ ขียะติ มัจจานัง กุนนะทีนังวะ	ลำธารย่อมหมดไปฉะนั้น
โอทะกัง,	
ทะหะรา จะ มะหันตา จะ	ทั้งเด็กทั้งผู้ใหญ่ทั้งคนพาล ทั้งบัณฑิต,
เย พาลา เย จะ ปัณฑิตา,	ล้วนไปสู่อำนาจแห่งความตาย ล้วนมี
สัพเพ มัจจุวะสัง ยันติ สัพเพ	ความตายเป็นเบื้องหน้า
มัจจุปะรายะนา,	
ยะถา ทัณเฑนะ โคปาโล คาโว	ผู้เลี้ยงโค ย่อมต้องต้อนฝูงโคไปสู่ที่หา กินด้วย
ปาเชติ โคจะรัง,	ท่อนไม้ฉันใด,
เอวัง ชะรา จะ มัจจุ จะ	ความแก่และความตาย ย่อมต้อนอายุ
อายุง ปาเชนติ ปาณินัง,	ของสัตว์มีชีวิตทั้งหลายไปฉันนั้น
ยะถาปิ กุมภการัสสะ	ภาชนะดินที่ช่างหม้อทำแล้ว ล้วนมีความ
กะตา มัตติกะภาชะนา,	แตกเป็นที่สุดแม้ฉันใด,
สัพเพ เภทะปะริยันตา	ชีวิตของสัตว์ทั้งหลาย ก็ฉันนั้น
เอวัง มัจจานะ ชีวิตัง.	
ยะถา วาริวะโห ปูโร	ห้วงน้ำที่เต็มฝั่ง พึงพัดต้นไม้ ซึ่งเกิดที่
วะเห รุกเข ปะกูละเช,	ตลิ่งไปฉันใด, สัตว์มีชีวิตทั้งปวง ย่อม
เอวัง ชะรายะ มะระเณนะ	ถูกความแก่ และความตายพัดไป
วุยหันเต สัพพะปาณิโน,	ฉันนั้น

ผะลานะมิวะ ปักกานัง	ภัยของสัตว์ผู้เกิดมาแล้ว ย่อมมีเพราะ
ปาโต ปะตะนะโต ภะยัง	ต้องตาย แน่นอน,
เอวัง ชาตานะ มัจจานัง	ดุจภัยของผลไม้สุก ย่อมมีเพราะต้อง
นิจจัง มะระณะโต ภะยัง,	หล่นในเวลาเช้าฉะนั้น
อะนิจจา วะตะ สังขารา,	สังขารทั้งหลายไม่เที่ยงหนอ
อุปปาทะวะยะธัมมิโน,	มีความเกิดขึ้นและความเสื่อมไปเป็นธรรมดา
อุปปัชชิตตะวา นิรุชฌันติ,	เกิดแล้วย่อมดับไป
เตสัง วูปะสะโม สุโข,	ความเข้าไปสงบแห่งสังขารเหล่านั้นได้ ย่อมนำมาซึ่งความสุข
สัพเพ สัตตา,	สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง
มะรันติ จะ มะริงสุ จะ มะริสสะเร,	ที่กำลังตายอยู่เดี๋ยวนี้ก็ดี, ที่ตายไปแล้วก็ดี ที่จักตายต่อไปก็ดี,
ตะเถวาหัง มะริสสามิ,	ตัวของเราก็จักตายอย่างนั้นเหมือนกันนั่นแล
นัตถิ เม เอตถะ สังสะโย,	ความสงสัยในเรื่องตายนี้ไม่มีแก่เราเลย
อะจิรัง วะตะยัง กาโย,	ร่างกายนี้คงไม่นานหนอ
ปะฐะวิง อะธิเสสสะติ,	จักท่วมทับซึ่งแผ่นดิน
ฉุฑโฑ อะเปตะวิญญาโณ,	มีวิญญาณไปปราศอันบุคคลทิ้งเสียแล้ว
นิรัตถัง วะ กะลิงคะรัง.	เป็นราวกะท่อนไม้ท่อนฟืนหาประโยชน์มิได้ ดังนี้แล.

อภิณหปัจจเวกขณปาฐะ

ชะราธัมโมมหิ,	เรามีความแก่เป็นธรรมดา
ชะรัง อะนะตีโต,	ล่วงความแก่ไปไม่ได้
พยาธิธัมโมมหิ,	เรามีความเจ็บไข้เป็นธรรมดา

พยาธิง อะนะตีโต,	ล่วงความเจ็บไข้ไปไม่ได้
มะระณะธัมโมมหิ	เรามีความตายเป็นธรรมดา
มะระณัง อะนะตีโต,	ล่วงความตายไปไม่ได้
สัพเพหิ เม ปิเยหิ มะนาเปหิ	เราละเว้นเป็นต่าง ๆ คือว่า พลัดพราก
นานาภาโว วินาภาโว,	จากของรักของเจริญใจทั้งหลายทั้งปวง
กัมมัสสะโกมหิ,	เราเป็นผู้มีกรรมเป็นของ ๆ ตน
กัมมะทายาโท,	เป็นผู้รับผลของกรรม
กัมมะโยนิ,	เป็นผู้มีกรรมเป็นกำเนิด
กัมมะพันธุ,	เป็นผู้มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์
กัมมะปะฏิสะระโณ,	เป็นผู้มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย
ยัง กัมมัง กะริสสามิ,	จักทำกรรมอันใดไว้
กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา,	ดีหรือชั่ว
ตัสสะ ทายาโท ภะวิสสามิ,	จักเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น
เอวัง อัมเหหิ อะภิณหัง	เราทั้งหลายพึงพิจารณาเนือง ๆ
ปัจจะเวกขิตัพพัง	อย่างนี้แล.

ทวัตติงสาการปาฐะ

อะยัง โข เม กาโย,	กายของเรานี้แล
อุทธัง ปาทะตะลา,	เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา
อะโธ เกสะมัตถะกา,	เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป
ตะจะปะริยันโต,	มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุดรอบ
ปูโร นานัปปะการัสสะ อะสุจิโน,	เต็มไปด้วยของไม่สะอาดมีประการต่าง ๆ
อัตถิ อิมัสมิง กาเย,	มีอยู่ในกายนี้
เกสา	ผมทั้งหลาย
โลมา	ขนทั้งหลาย

นะขา	เล็บทั้งหลาย
ทันตา	ฟันทั้งหลาย
ตะโจ	หนัง
มังสัง	เนื้อ
นะหารู	เอ็นทั้งหลาย
อัฏฐี	กระดูกทั้งหลาย
อัฏฐิมิญชัง	เยื่อในกระดูก
วักกัง	ไต
หะทะยัง	หัวใจ
ยะกะนัง	ตับ
กิโลมะกัง	ผังผืด
ปิหะกัง	ม้าม
ปัปผาสัง	ปอด
อันตัง	ไส้ใหญ่
อันตะคุณัง	ไส้น้อย
อุทะริยัง	อาหารใหม่
กะรีสัง	อาหารเก่า
มัตถะเกมัตถะลุงคัง	สมองในสมองศีรษะ
ปิตตัง	น้ำดี
เสมหัง	น้ำเสลด
ปุพโพ	น้ำหนองน้ำเหลือง
โลหิตัง	น้ำเลือด
เสโท	น้ำเหงื่อ
เมโท	น้ำมันข้น
อัสสุ	น้ำตา
วะสา	น้ำมันเหลว

เขโฬ	น้ำลาย
สิงฆาณิกา	น้ำมูก
ละสิกา	ไขข้อ
มุตตัง	น้ำมูตร
เอวะมะยัง เม กาโย,	กายของเรานี้อย่างนี้
อุทธัง ปาทะตะลา	เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา
อะโธ เกสะมัตถะกา,	เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป
ตะจะปะริยันโต,	มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุดรอบ
ปูโร นานัปปะการัสสะ อะสุจิโน,	เต็มไปด้วยของไม่สะอาดมีประการต่างๆ อย่างนี้แล

พรหมวิหารผรณา
คำสวดเมตตาตน

อะหัง สุขิโต โหมิ,	ขอข้าพเจ้า จงเป็นผู้ถึงความสุข
นิททุกโข โหมิ,	ขอข้าพเจ้า จงเป็นผู้พ้นจากความทุกข์
อะเวโร โหมิ,	ขอข้าพเจ้า จงเป็นผู้ไม่มีเวร
อะพะยาปัชโฌ โหมิ,	ขอข้าพเจ้า จงเป็นผู้ไม่เบียดเบียน ใคร ๆ เลย
อะนีโฆ โหมิ,	ขอข้าพเจ้า จงเป็นผู้ไม่มีทุกข์กาย ทุกข์ใจ
สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ	ขอข้าพเจ้า จงเป็นผู้มีสุข รักษาตน
สัพเพ สัตตา,	สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง.
อะเวรา โหนตุ,	จงเป็นผู้ไม่มีเวรเถิด,
อะพะยาปัชฌา โหนตุ,	จงเป็นผู้ไม่เบียดเบียนกันเถิด,
อะนีฆา โหนตุ,	จงเป็นผู้ไม่มีทุกข์กายทุกข์ใจเถิด,
สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ,	จงเป็นผู้มีสุขรักษาตนเถิด, (แผ่เมตตาธรรม)

สัพเพ สัตตา,	สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง
สัพพะทุกขา ปะมุจจันตุ,	จงพ้นจากทุกข์ทั้งปวงเถิด (แผ่กรุณาธรรม)
สัพเพ สัตตา,	สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง,
ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ,	จงอย่าไปปราศจากสมบัติอันได้แล้วเถิด, (แผ่มุทิตาธรรม)
สัพเพ สัตตา,	สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง,
กัมมัสสะกา,	เป็นผู้มีกรรมเป็นของ ๆ ตน
กัมมะทายาทา,	เป็นผู้รับผลของกรรม,
กัมมะโยนี,	เป็นผู้มีกรรมเป็นกำเนิด,
กัมมะพันธู,	เป็นผู้มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์,
กัมมะปะฏิสะระณา,	เป็นผู้มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย,
ยัง กัมมัง กะริสสันติ,	จักทำกรรมอันใดไว้,
กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา,	ดีหรือชั่ว,
ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ,	จักเป็นผู้รับผลของกรรมนั้นแล. (แผ่อุเบกขาธรรม)

สัพพปัตติทานคาถา

ปุญญัสสิทานิ กะตัสสะ ยานัญญานิ	สัตว์ทั้งหลาย ไม่มีที่สุด ไม่มีประมาณ,
กะตานิ เม, เตสัญจะ ภาคิโน	จงเป็นผู้มีส่วนแห่งบุญอันข้าพเจ้าทำแล้ว
โหนตุ สัตตานันตาปปะมาณะกา,	ในกาลบัดนี้, และแห่งบุญทั้งหลายอื่นอันข้าพเจ้าได้ทำไว้ก่อนแล้ว,
เย ปิยา คุณะวันตา จะ มัยหัง	ชนเหล่าใดเป็นที่รัก และเป็นผู้มีคุณ
มาตาปิตาทะโย, ทิฏฐา เม	มีมารดาบิดาของข้าพเจ้าเป็นต้นก็ดี,
จาปะยะทิฏฐา วา อัญเญ	หรือว่าชนเหล่าอื่นที่เป็นกลาง ๆ หรือ

มัชฌัตตะเวริโน,

เป็นศัตรูกัน, อันข้าพเจ้าได้เห็นแล้ว หรือแม้ไม่ได้เห็นก็ดี,

สัตตา ติฏฐันติ โลกัสมิง
เต ภุมมา จะตุโยนิกา,
ปัญเจกะจะตุโวการา สังสะรันตา
ภะวาภะเว,

สัตว์ทั้งหลายทั้งอยู่ในโลก อยู่ในภูมิ ทั้ง 3 อยู่ในกำเนิดทั้ง 4 มีขันธ์ 5, มีขันธ์ 1, มีขันธ์ 4, ท่องเที่ยวอยู่ในภพน้อยและภพใหญ่

ญาตัง เย ปัตติทานัมเม
อะนุโมทันตุ เต สะยัง, เย
จิมัง นัปปะชานันติ เทวา
เตสัง นิเวทะยุง,

สัตว์เหล่าใดรู้การให้ส่วนบุญของข้าพเจ้าแล้ว, สัตว์เหล่านั้น จงอนุโมทนาเองเถิด, ส่วนสัตว์เหล่าใดยังไม่รู้ส่วนบุญนี้ ขอเทวดาทั้งหลาย พึงแจ้งแก่สัตว์เหล่านั้นให้รู้

มะยา ทินนานะ ปุญญานัง
อะนุโมทะนะเหตุนา,
สัพเพ สัตตา สะทา โหนตุ
อะเวรา สุขะชีวิโน,
เขมัปปะทัญจะ ปัปโปนตุ
เตสาสา สิชฌะตัง สุภา

เพราะหตุคือการอนุโมทนาซึ่งบุญทั้งหลายอันข้าพเจ้าได้ให้แล้ว, ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ดำรงชีพอยู่เป็นสุขทุกเมื่อเถิด และจงถึงทางอันเกษมเถิด ขอความหวังอันดีงามของสัตว์เหล่านั้น จงสำเร็จเทอญ.

ติโลกวิชยราชปัตติทานคาถา

ยังกิญจิ กุสะลัง กัมมัง
กัตตัพพัง กิริยัง มะมะ,
กาเยนะ วาจามะนะสา
ติทะเส สุคะตัง กะตัง,

กุศลกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง, เป็นกิริยาอันจะพึงทำทางกาย วาจา และใจ เป็นเหตุถึงสุคติในเทพชั้นไตรทศ, ข้าพเจ้าได้ทำแล้ว,

เย สัตตา สัญญิโน อัตถิ สัตว์เหล่าใดมีสัญญา
เย จะ สัตตา อะสัญญิโน, และสัตว์เหล่าใด ไม่มีสัญญา,
กะตัง ปุญญะผะลัง มัยหัง ขอสัตว์เหล่านั้นทั้งหมด, จงเป็นผู้
สัพเพ ภาคี ภะวันตุ เต, มีส่วนเสวยผลบุญที่ข้าพเจ้าทำแล้วเถิด
เย ตัง กะตัง สุวิทิตัง บุญที่ข้าพเจ้าทำแล้วนั้น, อันสัตว์เหล่านั้น
ทินนัง ปุญญะผะลัง มะยา, รู้ชัดแล้ว, ขอสัตว์เหล่านั้น จงเป็นผู้มี
เย จะ ตัตถะ นะ ชานันติ ส่วนเสวยผลบุญที่ข้าพเจ้าให้แล้ว,
เทวา คันตตะวา นิเวทะยุง ส่วนบรรดาเหล่าสัตว์ยังไม่รู้, ขอเทวดา
ทั้งหลาย พึงไปประกาศแก่สัตว์เหล่านั้น

สัพเพ โลกัมหิ เย สัตตา สัตว์เหล่าใดทั้งหมดในโลก,
ชีวันตาหาระเหตุกา, มีเหตุเป็นอยู่ได้เพราะอาหาร,
มะนุญญัง โภชะนัง สัพเพ ขอสัตว์เหล่านั้นทั้งหมด จงได้โภชนะ
ละภันตุ มะมะ เจตะสา ที่ชอบใจตามความคิดของข้าพเจ้า เทอญ

กรวดน้ำอิมินา

(นำ) หันทะ มะยัง อุททิสะนาธิฏฐานะคาถาโย ภะณามะ เส ฯ

(รับ) อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อุปัชฌายา คุณุตตะรา
อาจะริยูปะการา จะ มาตาปิตา จะ ญาตะกา (ปิยา มะมัง)
สุริโย จันทิมา ราชา คุณะวันตา นะราปิ จะ
พรหมะมารา จะ อินทา จะ โลกะปาลา จะ เทวะตา
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ มัชฌัตตา เวริกาปิ จะ
สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ ปุญญานิ ปะกะตานิ เม
สุขัง จะ ติวิธัง เทนตุ ขิปปัง ปาเปถะ โว มะตังฯ
อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อิมินา อุททิเสนะ จะ
ขิปปาหัง สุละเภ เจวะ ตัณหุปาทานะ เฉทะนัง
เย สันตาเน หินา ธัมมา ยาวะ นิพพานะโต มะมัง

นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ	ยัตถะ ชาโต ภะเว ภะเว
อุชุจิตตัง สะติปัญญา	สัลเลโข วิริยัมหินา
มารา ละภันตุ โนกาสัง	กาตุญจะ วิริเยสุ เม
พุทธาทิปะวะโร นาโถ	ธัมโม นาโถ วะรุตตะโม
นาโถ ปัจเจกะพุทโธ จะ	สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง
เตโสตตะมานุภาเวนะ	มาโรกาสัง ละภันตุ มา ฯ

คาถาให้ส่วนบุญเหล่านี้ ใช้สวดท้ายสุดหลังทำวัตร สวดมนต์ ทั้งเช้าเย็น แต่ควรเลือกสวด เวลาเช้าคาถาหนึ่ง เวลาเย็นคาถาหนึ่ง ทุกวัน

คำประกาศองค์อุโบสถ

อชฺช โภนฺโต สุกฺกปกฺขสฺส อฏฺฐมีทิวโส เอวรูโป โข โภนฺโต ทิวโส, พุทฺเธน ภควตา ปญฺญตฺตสฺส ธมฺมสฺสวนสฺส เจว, ตทตฺถาย อุปาสกอุปาสิกานํ อุโปสถสฺส จ กาโล โหติ, หนฺท มยํ โภนฺโต สพฺเพ อิธ สมาคตา, ตสฺส ภควโต ธมฺมานุธมฺม ปฏิปตฺติยา ปูชนตฺถาย, อิมญฺจ รตฺตึ อิมญฺจ ทิวสํ อฏฺฐงฺคสมนฺนาคตํ อุโปสถํ

คำขีดเส้นใต้ เปลี่ยนไปตามวันและตามปักข์ตัวอย่างนี้เป็นวันขึ้น 8 ค่ำ ควรทราบดังนี้

วันพระ 8 ค่ำ	อฏฺฐมีทิวโส
วันพระ 14 ค่ำ	จาตุทฺทสีทิวโส
วันพระ 15 ค่ำ	ปณฺณรสีทิวโส
ข้างขึ้น	ใช้สุกฺกปกฺขสฺส
ข้างแรม	ใช้ กาฬปกฺขสฺส

อุปวสิสฺสามาติ, กาลปริจฺเฉทํ กตฺวา ตํ ตํ เวรมณึ อารมฺมณํ กริตฺวา, อวิกฺขิตฺตจิตฺตา หุตฺวา สกฺกจฺจํ อุโปสถํ สมาทิเยยฺยาม, อีทิสํ หิ อุโปสถํ สมฺปตฺตานํ อมฺหากํ ชีวิตํ มา นิรตฺถกํ โหตุ

คำแปล

ขอประกาศเริ่มเรื่องความที่จะสมาทานรักษาอุโบสถอันพร้อมไปด้วยองค์แปดประการ ให้สาธุชนที่ได้ตั้งจิตสมาทานทราบทั่วกันก่อนแต่สมาทาน ณ บัดนี้ด้วยวันนี้เป็นวันอัฏฐมีดิถีที่แปดแห่งสุกกปักษ์ มาถึงแล้ว ก็แหละวันเช่นนี้เป็นกาลที่สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงบัญญัติแต่งตั้งไว้ให้ประชุมกันฟังธรรม และเป็นการที่จะรักษาอุโบสถของอุบาสกอุบาสิกาทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ แก่การฟังธรรมนั้นด้วยเชิญเถิด เราทั้งหลายทั้งปวงที่ได้มาประชุมพร้อมกัน ณ ที่นี้ พึงกำหนดกาลว่าจะรักษาอุโบสถตลอดวันหนึ่งกับคืนหนึ่งนี้ แล้วพึงทำความเว้นโทษนั้น ๆ เป็นอารมณ์ (คือ เว้นจากฆ่าสัตว์ 1 เว้นจากลักฉ้อสิ่งที่เจ้าของเขาไม่ให้ 1 เว้นจากประพฤติกรรมที่เป็นข้าศึกแก่พรหมจรรย์ 1 เว้นจากเจรจาคำเท็จล่อลวงผู้อื่น 1 เว้นจากดื่มกินสุราเมรัยอันเป็นเหตุที่ตั้ง แห่งความประมาท 1 เว้นจากบริโภคอาหารตั้งแต่เวลาพระอาทิตย์เที่ยงแล้วไปจนถึงเวลาอรุณขึ้นมาใหม่ 1 เว้นจากฟ้อนรำขับร้องและประโคมเครื่องดนตรีต่าง ๆ แต่บรรดาที่เป็นข้าศึกแก่บุญกุศลทั้งสิ้นและทัดทรงประดับตกแต่งร่างกายด้วยดอกไม้ของหอมเครื่องประดับ เครื่องทาเครื่องย้อมผัดผิวทำกายให้วิจิตรงดงามต่าง ๆ อันเป็นเหตุที่ตั้งแห่งความกำหนัดยินดี 1 เว้นจากนั่งนอนเหนือเตียงตั่งม้าที่มีเท้าสูงเกินประมาณ และที่นั่งที่นอนใหญ่ ภายในมีนุ่น และสำลี เครื่องปูลาดที่วิจิตรด้วยเงินและทองต่าง ๆ 1) อย่าให้มีจิตฟุ้งซ่านส่งไปอื่น พึงสมาทานเอาองค์อุโบสถทั้งแปดประการโดยเคารพเพื่อจะบูชาสมเด็จพระผู้มี พระภาคพุทธเจ้านั้นด้วยธรรมานุธรรมปฏิบัติ อนึ่ง ชีวิตของเราทั้งหลายที่ได้เป็นอยู่รอดมาถึงวันอุโบสถเช่นนี้ จงอย่าได้ล่วงไปเสียเปล่า จากประโยชน์เลย ฯ

อาราธนาศีล

ศีล 5

มะยัง ภันเต, วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ, ติสะระเณนะ สะหะ, ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต, วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ, ติสะระเณนะ สะหะ, ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต, วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ, ติสะระเณนะ สะหะ, ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

สรณคมน์และศีล

นมัสการ	นะโม	ตัสสะ	ภะคะวะโต	อะระหะโต	สัมมาสัมพุทธัสสะ
	นะโม	ตัสสะ	ภะคะวะโต	อะระหะโต	สัมมาสัมพุทธัสสะ
	นะโม	ตัสสะ	ภะคะวะโต	อะระหะโต	สัมมาสัมพุทธัสสะ

สรณคมน์	พุทธัง	สะระณัง	คัจฉามิ
	ธัมมัง	สะระณัง	คัจฉามิ
	สังฆัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	พุทธัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	ธัมมัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	สังฆัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	พุทธัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	ธัมมัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	สังฆัง	สะระณัง	คัจฉามิ

สิกขาบท 5

ปาณาติปาตา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาทิยามิ
อะทินนาทานา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาทิยามิ

หากสมาทานคนเดียวเปลี่ยน มะยัง เป็น อะหัง. เปลี่ยน ยาจามะ เป็น ยาจามิ

กาเมสุมิจฉาจารา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาทิยามิ
มุสาวาทา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาทิยามิ
สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาทิยามิ

<u>ท้ายศีล</u>

(พระว่า) อิมานิ ปัญจะ สิกขาปะทานิ, สีเลนะ สุคะติง ยันติ สีเลนะ โภคะสัมปะทา, สีเลนะ นิพพุติง ยันติ, ตัสมา สีลัง วิโสธะเย.

คำอาราธนาอุโบสถศีล

มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ, อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง, อุโปสะถัง ยาจามะ (3 หน)

คำนมัสการและสรณคมน์เหมือนศีล 5

<u>สิกขาบท 8</u>

ปาณาติปาตา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาทิยามิ
อะทินนาทานา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาทิยามิ
อะพรหมะจะริยา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาทิยามิ
มุสาวาทา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาทิยามิ
สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา	เวระมณี	สิกขาปะทัง	สะมาทิยามิ
วิกาละโภชะนา	เวระมะณี	สิกขาปะทัง	สะมาทิยามิ

นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนะมาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

เมื่อเวลาจบสิกขาบทแล้ว พึงนำให้ว่าคำสมาทานดังนี้

อิมัง อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง, พุทธะปัญญัตตัง อุโปสะถัง, อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง, สัมมะเทวะ อะภิรักขิตุง สะมาทิยามิ,

ข้าพเจ้าสมาทานอุโบสถ, ที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้, ประกอบไปด้วยองค์ 8 ประการนี้, เพื่อจะรักษาไว้ให้ดี ไม่ให้ขาดไม่ให้ทำลาย, สิ้นวันหนึ่งคืนหนึ่ง ณ เวลาวันนี้

ท้ายอุโบสถศีล

(พระว่า) อิมานิ อัฏฐะ สิกขาปะทานิ, อัชเชกัง รัตตินทิวัง อุโปสะถะวะเสนะ สาธุกัง รักขิตัพพานิ (ผู้สมาทานรับว่า อามะ ภันเต) สีเลนะ สุคะติง ยันติ, สีเลนะ โภคะสัมปะทา, สีเลนะ นิพพุติง ยันติ, ตัสมา สีลัง วิโสธะเย.

คำบูชาข้าวพระพุทธ

อิมัง สูปะพยัญชะนะสัมปันนัง สาลีนัง โภชะนัง

อุทะกัญจะ วะรัง พุทธัสสะ ปูเชมิ.

ข้าพเจ้าขอบูชา เครื่องบริโภคแห่งข้าวสาลี อันถึงพร้อมด้วยแกง

และกับและน้ำ อันประเสริฐนี้ แด่พระพุทธเจ้า

คำลาข้าวพระพุทธ

เสสัง มังคะลัง ยาจามิ ข้าพเจ้าขอส่วนที่เหลืออันเป็นมงคล,

คำถวายผ้าป่า

อิมานิ มะยัง ภันเต, ปังสุกูละจีวะรานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, ปังสุกูละจีวะรานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอน้อมถวายผ้าบังสุกุลจีวร, พร้อมกับของบริวารทั้งหลายเหล่านี้, แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์, จงรับผ้าบังสุกุลจีวร

พร้อมกับของบริวารทั้งหลายเหล่านี้, ของข้าพเจ้าทั้งหลาย, เพื่อประโยชน์และความสุข, แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายพานแว่นฟ้า

ยัคเฆ ภันเต, สังโฆ ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, เอตัง, ทิพพะสักการูปะธานัง, สะปะริวารัง, พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ, อิมัสสะหมิง อาวาเส, นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง, พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ, ทิพพะสักการูปะธานัสสะ, ทานัสส, อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง, ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ, สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายพานแว่นฟ้าพร้อมกับของบริวารนี้ ไว้ในอาวาสนี้ เพื่อเป็นพุทธบูชา ขออานิสงส์แห่งการถวายพานแว่นฟ้า เพื่อเป็นพุทธบูชานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายพระพุทธรูป

ยัคเฆ ภันเต, สังโฆ ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, อิมัง พุทธะปะฏิมัง, พุทธะสาสะนิกานัง, พุทธานุสสะติยา, อุปปาทะนัตถายะ เจวะ, อะภิวาทะนัตถายะ จะ สังฆัสสะ, นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง, พุทธะปะฏิมายะ, ทานัสสะ, อานิสังโส อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง, ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอมอบถวายพระพุทธปฏิมานี้ แก่พระสงฆ์ เพื่อประโยชน์แก่การเกิดพุทธานุสสติและเพื่อประโยชน์เป็นเครื่องกราบไหว้ ของพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย ขออานิสงส์แห่ง

การมอบถวายพระพุทธปฏิมานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วยตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายโต๊ะบูชา

ยัคเฆ ภันเต, สังโฆ ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, อิมัง, ปูชาสักการูปะธานะปิฐัง, สะปะริวารัง, พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ. อิมัสสะหมิง อาวาเส. สังฆัสสะนิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง, พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ, ปูชาสักการูปะ**ธานะปิฐัสสะ, ทานัสสะ, อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง, ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ, สังวัตตะตุ ฯ**

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายโต๊ะหมู่บูชา พร้อมกับของบริวารนี้ แก่พระสงฆ์ ในอาวาสนี้ เพื่อเป็นพุทธบูชา ขออานิสงส์แห่งการถวายโต๊ะหมู่บูชา เพื่อเป็นพุทธบูชานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดา บิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายซุ้มประตู

ยัคเฆ ภันเต, สังโฆ ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, เอตัง, ทะวาระโกฏฐะกัง, สะปะริวารัง, พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ, สังฆัสสะ นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง, พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ, ทะวาระโกฏฐะกัสสะ, อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ สุขายะ, สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายซุ้มประตูพร้อมกับของบริวารนี้ แก่พระสงฆ์ เพื่อเป็นพุทธบูชา ขออานิสงส์แห่งการถวายซุ้มประตู เพื่อเป็นพุทธบูชานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์

และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยแก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายศาลาการเปรียญ

ยัคเฆ ภันเต, สังโฆ ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, เอตัง ธัมมะสะภาสาลัง, สะปะริวารัง, พุทธะสาสะนิกานัง, ธัมมัสสะวะนาทิปุญญะกะระณัตถายะ, พุทธะสาสะเน, นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง, พุทธะสาสะนิกานัง, ธัมมัสสะวะนาทิปุญญะกะระณัตถายะ, ธัมมะสะภาสาลายะ, ทานัสสะ, อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายศาลาการเปรียญหลังนี้ พร้อมกับของบริวาร ไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อประโยชน์เป็นสถานที่บำเพ็ญบุญกุศลมีการฟังธรรมเป็นต้น สำหรับพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย ขออานิสงส์แห่งการถวายศาลาการเปรียญ เพื่อประโยชน์เป็นสถานที่บำเพ็ญบุญกุศล มีการฟังธรรมเป็นต้น สำหรับพุทธศาสนิกชนทั้งหลายนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายหอระฆังพร้อมทั้งระฆัง

ยัคเฆ ภันเต, สังโฆ ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, เอตัง, คัณฑิฆะรัง, สะคัณฑิง, สะปะริวารัง, พุทธัสสะ, ปูชะนัตถายะ, พุทธะสาสะเน, นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง, พุทธัสสะ, ปูชะนัตถายะ, คัณฑิฆะรัสสะ, สะคัณฑิสสะ, ทานัสส, อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ, สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอมอบถวายหอระฆังพร้อมทั้งระฆัง รวมทั้งของบริวารนี้ ไว้ในพระพุทธศาสนาเพื่อเป็นพุทธบูชา ขออานิสงส์แห่งการถวายหอระฆังพร้อมทั้งระฆัง เพื่อเป็นพุทธบูชานี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายฆ้อง

ยัคเฆ ภันเต, สังโฆ ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, เอตัง กังสะตาลัง, สะปะริวารัง, พุทธัสสะ, ปูชะนัตถายะ, อิมัสสะหมิง, อาวาเส นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง, พุทธัสสะ, ปูชะนัตถายะ, กังสะตาลัสสะ, ทานัสสะ, อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ สุขายะ, สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอมอบถวายฆ้อง พร้อมกับบริวารนี้ ไว้ในอาวาสนี้ เพื่อเป็นพุทธบูชา ขออานิสงส์แห่งการถวายฆ้อง เพื่อเป็นพุทธบูชานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายเก้าอี้

ยัคเฆ ภันเต, สังโฆ ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, โกจฉานิ, สะปะริวารานิ, มะหาชะนัสสะ, สาธาระณัตถายะ, ภิกขุสังฆัสสะ, นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง, มะหาชะนัสสะ, สาธาระณัตถายะ, โกจฉานัง, ทานัสสะ, อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ, สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายเก้าอี้พร้อมกับของบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ เพื่อเป็นประโยชน์ทั่วไปแก่มหาชน ขออานิสงส์แห่งการถวายเก้าอี้ เพื่อเป็นประโยชน์ทั่วไปแก่มหาชนนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายสถานที่สร้างวัด

ยัคเฆ ภันเต, สังโฆ ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, เอตัง, เขตตะวัตถุง, สะปะริวารัง, จาตุททิสัสสะ, ภิกขุสังฆัสสะ, อาคะตานาคะตัสสะ, อาวาสะกะระ ณัตถายะ, สังฆัสสะ, นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง, จาตุททิสัสสะ, ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ, อาวาสะกะระณัตถายะ, เขตตะวัตถุสสะ, ทานัสสะ, อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ สุขายะ, สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายพื้นที่นี่ พร้อมกับของบริวาร แก่สงฆ์ เพื่อประโยชน์เป็นสถานที่สร้างวัด สำหรับพระภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ขออานิสงส์แห่งการถวายพื้นที่ เพื่อประโยชน์เป็นสถานที่สร้างวัด สำหรับพระภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายธรรมาสน์เทศน์

ยัคเฆ ภันเต, สังโฆ ปะฏิชานาตุ, มะยัง, เอตัง, ธัมมาสะนัง, สะปะริวารัง, พุทธะสาสะนิกานัง, ธัมมะเทสะนัตถายะ, อิมัสสะหมิง, อาวาเส, นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง, พุทธะสาสะนิกานัง, ธัมมะเทสะนัตถายะ, ธัมมาสะนัสสะ, ทานัสส,

อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ สุขายะ, สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายธรรมาสน์ พร้อมกับของบริวารนี้ ไว้ในอาวาสนี้ เพื่อประโยชน์เป็นที่นั่งแสดงธรรมแก่พุทธศาสนิกชนทั้งหลาย ขออานิสงส์แห่งการถวายธรรมาสน์ เพื่อประโยชน์เป็นที่นั่งแสดงธรรม แก่พุทธศาสนิกชนทั้งหลายนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายสัปทน (ร่มใหญ่ มีด้ามยาว)

ยัคเฆ ภันเต, สังโฆ ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, **เอตัง, มะหาฉัตตัง สะปะริวารัง, พุทธัสสะ, ปูชะนัตถายะ, อิมัสสะหมิง, อาวาเส, นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง, พุทธัสสะ, ปูชะนัตถายะ, มะหาฉัตตัสสะ, ทานัสส, อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ สุขายะ, สังวัตตะตุ ฯ**

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายสัปทน พร้อมกับของบริวารนี้ ไว้ในอาวาสนี้ เพื่อเป็นพุทธบูชา ขออานิสงส์แห่งการถวายสัปทนเพื่อเป็นพุทธบูชานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายข้าวสาร

อิมานิ มะยัง ภันเต, **ตัณฑุลานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, ตัณฑุลานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ สุขายะ ฯ**

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายข้าวสาร พร้อมกับของบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์ จงรับข้าวสารพร้อมกับของบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายถ้วยชาม

อิมานิ มะยัง ภันเต โภชะนะภาชะนานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ **อิมานิ โภชะนะภาชะนานิ สะปะริ-**วารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายถ้วยชาม พร้อมกับของบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์ จงรับถ้วยชามพร้อมกับของบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายหม้อหุงข้าว

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง อุกขะลิง สะปะริวารัง มะหาชะนัสสะ สาธาระณัตถายะ อิมัสสะหมิง อาวาเส นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง มะหาชะนัสสะ สาธาระณัตถายะ อุกขะลิทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอมอบถวายหม้อหุงข้าว พร้อมกับของบริวารนี้ ไว้ในอาวาสนี้ เพื่อประโยชน์ทั่วไปแก่มหาชน ขออานิสงส์แห่งการถวายหม้อหุงข้าว เพื่อประโยชน์ทั่วไปแก่มหาชนนี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยแก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดา บิดา เป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายเตาแก๊ส

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง ทะระวุสะมูปาทานุทธะนัง สะปะริวารัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ อิมัสสะหมิง อาวาเส นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ ทะระวุสะมูปาทานุทธะนัสสะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายเตาแก๊ส พร้อมกับของบริวารนี้ ไว้ในอาวาสนี้ เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องอาศัยใช้สอยของพระภิกษุผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ขออานิสงส์แห่งการถวายเตาแก๊ส เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องใช้อาศัยใช้สอย ของพระภิกษุผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายตู้เก็บอาหาร

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง ภัตตะมัญชุสังสะปะริวารัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ อิมัสสะหมิง อาวาเส นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ ภัตตะมัญชุสายะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายตู้เก็บอาหาร พร้อมกับของบริวารนี้ ไว้ในอาวาสนี้ เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องอาศัย

ใช้สอย ของภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ขออานิสงส์แห่งการถวายตู้เก็บอาหาร เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องอาศัยใช้สอยของพระภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลายจงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วยตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายผ้าอาบน้ำฝน

อิมานิ มะยัง ภันเต วัสสิกะสาฏิกานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ วัสสิกะสาฏิกานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้าอาบน้ำฝน พร้อมกับของบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์ จงรับผ้าอาบน้ำฝนพร้อมกับของบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วยตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายผ้าจำนำพรรษา

อิมานิ มะยัง ภันเต วัสสาวาสิกะจีวะรานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ วัสสาวาสิกะจีวะรานิ สะปะริ-วารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้าจำนำพรรษา พร้อมกับของบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์ จงรับผ้าจำนำพรรษา พร้อมกับของบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อ

ประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายผ้ากฐินแบบใหม่

อิมัง มะยัง ภันเต สะปะริวารัง กะฐินะจีวะระทุสสัง สังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต สังโฆ อิมัง สะปะริวารัง กะฐินะจีวะระทุสสัง ปะฏิคคัณหาตุ ปะฏิคคะเหตตะวา **จะ อิมินา ทุสเสนะ กะฐินัง อัตถะระตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ**

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้ากฐินจีวร พร้อมกับของบริวารนี้แก่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับผ้ากฐินจีวร พร้อมกับของบริวารนี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย ครั้นรับแล้ว จงกรานกฐินด้วยผ้าผืนนี้ เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายกุฏิ

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง อาวะสะถัง สะปะริวารัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ อาวะสะถัตถายะ พุทธะสาสะเน นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ อาวะสะถัตถายะ อาวะสะถะทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอมอบถวายกุฏิพร้อมกับของบริวารนี้ ไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัยของพระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ขออานิสงส์แห่งการถวายกุฏิ เพื่อประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัยของพระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้ว และยังมิได้มานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ และ

ความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ

คำถวายเสนาสนะ-ที่นั่งที่นอนและอุปกรณ์ทุกชนิด

อิมานิ มะยัง ภันเต เสนาสะนานิ สะปะริวารานิ จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ อิมัสสะหมิง อาวาเส นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ เสนาสะนานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ **อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ**

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายเสนาสนะ พร้อมกับของบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ไว้ในอาวาสนี้ เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องใช้สอยของพระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับเสนาสนะพร้อมกับของบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดา เป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายเสื่อ

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตานิ ภุมมัตถะระณานิ สะปะริวารานิ จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ อิมัสสะหมิง อาวาเส นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ ภุมมัตถะระณานัง ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอมอบถวายเสื่อ พร้อมกับของบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ไว้ในอาวาสนี้ เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องใช้สอยของภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ขออานิสงส์แห่งการถวายเสื่อ เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องใช้สอย ของพระภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายโต๊ะเขียนหนังสือ

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง เลขะนะปิฐะกัง สะปะริวารัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ อิมัสสะหมิง ฐาเน นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต มะยัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ เลขะนะปิฐะกะทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอมอบถวายโต๊ะเขียนหนังสือพร้อมกับของบริวารนี้ไว้ ณ สถานที่นี้ เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องอาศัยใช้สอย ของพระภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ขออานิสงส์แห่งการถวายโต๊ะเขียนหนังสือ เพื่อประโยชน์ เป็นเครื่องอาศัยใช้สอย ของพระภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลายจงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายตู้ใส่ของ

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง ภัณฑะมัญชุสัง สะปะริวารัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ อิมัสสะหมิง อาวาเส นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ

อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ ภัณฑะมัญชุสายะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายตู้ใส่สิ่งของ พร้อมกับของบริวารนี้ ไว้ในอาวาสนี้ เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องอาศัยใช้สอยของพระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ขออานิสงส์ แห่งการถวายตู้ใส่สิ่งของ เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องอาศัยใช้สอยของพระภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลายจงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายตู้ตั้งพัดยศสมณศักดิ์

เอตัง มะยัง ภันเต ยะสะวีชะนีมัญชุสัง สะปะริวารัง อัยยัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต อัยโย เอตัง ยะสะวีชะนีมัญชุสัง สะปะริวารัง ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายตู้ตั้งพัดยศ พร้อมกับของบริวารนี้ แก่พระคุณเจ้า ขอพระคุณเจ้าจงรับตู้พัดยศ พร้อมกับของบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายพัดลม

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง ยันตะวีชะนิง

สะปะริวารัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ มะหาชะนัสสะ จะ สีตะสัมปะทานัตถายะ อิมัสสะหมิง ฐาเน นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ มะหาชะนัสสะ จะ สีตะสัมปะทานัตถายะ ยันตะวีชะนิยา ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายพัดลมพร้อมกับของบริวารนี้ไว้ ณ สถานที่นี้ เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องให้ความเย็นแก่พระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มาและแก่มหาชน ขออานิสงส์แห่งการถวายพัดลม เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องให้ความเย็นแก่พระสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา และแก่มหาชนนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายตู้เย็น

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง สีตะละกะระณะมัญชุสัง สะปะริวารัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ อิมัสสะหมิง ฐาเน นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ สีตะละกะระณะมัญชุสายะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตา ปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายตู้เย็นพร้อมกับของบริวารนี้ ไว้ ณ สถานที่นี้ เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องอาศัยใช้สอยของพระภิกษุผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ขออานิสงส์แห่งการถวายตู้เย็น เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องอาศัยใช้สอย ของพระภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายเครื่องขยายเสียง

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง โฆสะนายันตัง สะปะริวารัง พุทธะสาสะนิกานัง ธัมมะเทสะนูปะกะระณัตถายะ สังฆัสสะ นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง พุทธะสาสะนิกานัง ธัมมะเทสะนูปะกะระณัตถายะ โฆสะนายันตัสสะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายเครื่องขยายเสียง พร้อมกับของบริวารนี้ แก่พระสงฆ์ เพื่อประโยชน์เป็นอุปกรณ์แก่การแสดงธรรม แก่พุทธศาสนิกชนทั้งหลาย ขออานิสงส์แห่งการถวายเครื่องขยายเสียงเพื่อประโยชน์เป็นอุปกรณ์แก่การแสดงธรรมแก่พุทธศาสนิกชนทั้งหลายนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายเครื่องตัดหญ้า

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง ติณะเฉทะนะยันตัง สะปะริวารัง พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ อิมัสสะหมิง อาวาเส นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ ติณะเฉทะนะยันตัสสะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจว มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายเครื่องตัดหญ้า พร้อมกับของบริวารนี้ ไว้ในอาวาสนี้ เพื่อเป็นพุทธบูชา ขออานิสงส์แห่งการถวายเครื่องตัดหญ้า เพื่อเป็นพุทธบูชานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายกำแพงแก้ว - กำแพงพระอุโบสถ

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง ระตะนะปาการะ ปะริกเขปัง สะปะริวารัง พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ พุทธะสาสะเน นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ ระตะนะปาการะปะริกเขปัสสะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายกำแพงแก้ว พร้อมกับของบริวารนี้ ไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อเป็นพุทธบูชา ขออานิสงส์แห่งการถวายกำแพงแก้ว เพื่อเป็นพุทธบูชานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดา บิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายเทียนพรรษา

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง ปะทีปะยุคัง สะปะริวารัง เตมาสัง พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ อิมัสสะหมิง อุโปสะถาคาเร นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง เตมาสัง พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ ปะทีปะยุคัสสะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายเทียนคู่นี้ พร้อมกับของบริวารไว้ ณ พระอุโบสถนี้เพื่อเป็นพุทธบูชาตลอดพรรษา ขออานิสงส์แห่งการถวายคู่เทียน เพื่อเป็นพุทธบูชาตลอดพรรษานี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายหนังสือพระไตรปิฎกพร้อมทั้งตู้

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง เตปิฏะกัง สะมัญชุสัง พุทธปะริสายะ สัมมาปะฏิปัตติโสภะณายะ สังฆัสสะ นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง พุทธะปะริสายะ สัมมาปะฏิปัตติโสภะณายะ เตปิฏะกัสสะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายหนังสือพระไตรปิฎกพร้อมทั้งตู้นี้ แก่พระสงฆ์ เพื่อความงดงามแห่งสัมมาปฏิบัติของพุทธบริษัท ขออานิสงส์แห่งการถวยหนังสือพระไตรปิฎก เพื่อความงดงามแห่งสัมมาปฏิบัติของพุทธบริษัทนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายทานสลากภัต

เอตานิ มะยัง ภันเต สะลากะภัตตานิ สะปะริวารานิ อะสุกัฏฐาเน ฐะปิตานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ เอตานิ สะลากะภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ **สลากภัต** กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านั้น ซึ่งตั้งไว้ ณ ที่โน้น ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่ง **สลากภัต** พร้อมทั้งของที่เป็นบริวารเหล่านั้น ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายมตกภัตอุทิศ (ภัตเพื่อผู้ตาย)

อิมานิ มะยัง ภันเต มะตะกะภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ มะตะกะภัตตานิ สะปะริวารานิ

ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ญาตะกานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งมตกภัต กับทั้งเครื่องบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่งมตกภัต กับทั้งเครื่องบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ญาติของข้าพเจ้าทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายสะพาน

มะยัง ภันเต อิมัง เสตุง มะหาชะนานัง สาธาระณัตถายะ นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต สังโฆ อิมัสสะหมิง เสตุมหิ นิยยาทิเต สักขี โหตุ อิทัง เสตุทานัง อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ.

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถายสะพานนี้ เพื่อเป็นสาธารณประโยชน์แก่ชนหมู่มาก เมื่อข้าพเจ้ามอบสะพานนี้ให้แล้ว ขอพระภิกษุสงฆ์จงเป็นสักขีพยานของข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอการมอบให้ซึ่งสะพานนี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ.

คำถวายศาลาโรงธรรม

มะยัง ภันเต อิมัง สาลัง ธัมมะสะภายะ อุททิสสะ จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมัง สาลัง ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายศาลาหลังนี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ผู้มีในทิศทั้ง 4 อุทิศเพื่อเป็นสถานที่แสดงธรรม ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับศาลาหลังนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายผ้ากฐิน (แบบที่ 1)

อิมัง สะปะริวารัง กะฐินะจีวะระทุสสัง สังฆัสสะ โอโณชะยามะ.

ทุติยัมปิ อิมัง สะปะริวารัง กะฐินะจีวะระทุสสัง สังฆัสสะ โอโณชะยามะ.

ตะติยัมปิ อิมัง สะปะริวารัง กะฐินะจีวะระทุสสัง สังฆัสสะ โอโณชะยามะ.

สาธุ โน ภันเต สังโฆ อิมัง สะปะริวารัง กะฐินะจีวะระ ทุสสัง ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งผ้ากฐิน พร้อมทั้งของบริวารเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับผ้ากฐิน เพื่อกฐิน กับทั้งบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายผ้ากฐิน (แบบที่ 2)

(ใช้ได้ทั้งธรรมยุติกนิกายและมหานิกาย)

อิมัง ภันเต สะปะริวารัง กะฐินะจีวะระทุสสัง สังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมัง สะปะริวารัง กะฐินะจีวะระทุสสัง ปะฏิคคัณหาตุ ปะฏิคคะเหตะวา **จะ อิมินา ทุสเสนะ กะฐินัง อัตถะระตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.**

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้ากฐิน พร้อมทั้งของบริวารนี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับผ้ากฐิน กับทั้งของบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย ครั้นรับแล้วจงกรานกฐินด้วยผ้านี้ เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายผ้าป่า

อิมานิ มะยัง ภันเต, ปังสุกูละจีวะรานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, ปังสุกูละจีวะรานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย**กองผ้าป่า** กับทั้งบริวารเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ**กองผ้าป่า** กับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายผ้าอัจเจกจีวร

(ผ้ารีบ ผ้าด่วน)

อิมานิ มะยัง ภันเต อัจเจกะจีวะรานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ อัจเจกะจีวะรานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุ อาทีนัญจะ ญาตะกานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งอัจเจกจีวรเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับผ้าอัจเจกจีวรเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ญาติทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายผ้าสรงน้ำพระในวันตรุษสงกรานต์

เอตานิ มะยัง ภันเต จีวะรานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ เอตานิ จีระรานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งผ้าจีวรกับทั้งบริวารเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่งผ้าจีวร พร้อมทั้งบริวารเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายผ้าจำนำพรรษา

อิมานิ มะยัง ภันเต, วัสสาวาสิกะจีวะรานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, วัสสาวาสิกะจีวะรานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้าจำพรรษา กับทั้งบริวารเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับผ้าจำนำพรรษา กับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายไตรจีวรแด่ภิกษุเฉพาะรูป

อิมัง มะยัง ภันเต ติจีวะรัง ธัมมิกัง ธัมมะลัทธัง สีละวันตัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต สีละวา **อิมัง ติจีวะรัง ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ญาตะกานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.**

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายไตรจีวรที่เป็นของชอบธรรม ซึ่งข้าพเจ้าทั้งหลายได้มาแล้วโดยธรรมนี้ แด่ท่านผู้มีศีล ขอท่านผู้มีศีลจงรับไตรจีวรนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ญาติทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายยานพาหนะ

มะยัง ภันเต, อิมัง ยานัง, ภิกขุสังฆัสสะ, นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมัง ยานัง, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, **สุขายะ.**

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายซึ่งยานพาหนะนี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่งยานพาหนะนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายเสนาสนะ (กุฏิ ' วิหาร)

อิมานิ มะยัง ภันเต, เสนาสะนานิ, อาคะตานาคะตัสสะ, จาตุททิสัสสะ, ภิกขุสังฆัสสะ. โอโณชะยามะ สาธุ **โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ เสนาสะนานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.**

(หมายเหตุ คำว่า " อิมานิ " ใช้หลายหลัง " อิมัง " ใช้หลังเดียว คำว่า " เสนาสะนานิ " ใช้หลายหลัง " เสนาสะนัง " ใช้หลังเดียว คำว่า " เหล่านี้ " ใช้หลายหลัง " นี้ " ใช้หลังเดียว)

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายเสนาสนะเหล่านี้แด่พระภิกษุสงฆ์ ผู้มีในทิศทั้ง 4 ที่มาแล้วและยังไม่ได้มา ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับเสนาสนะเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายโรงอุโบสถ (โบสถ์)

มะยัง ภันเต อิมัง อุโปสะถาคารัง ภิกขุสังฆัสสะ สังฆะกัมมานิ กะระณัตถายะ นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต **ภิกขุสังโฆ อิมัง อุโปสะถาคารัง ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตตายะ สุขายะ.**

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย **ขอมอบถวาย**ซึ่งอุโบสถหลังนี้แด่พระภิกษุสงฆ์ เพื่อประโยชน์แก่การกระทำซึ่งสังฆกรรมทั้งหลาย ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่งอุโบสถหลังนี้เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ.

คำถวายเวจกุฎี (ส้วม)

มะยัง ภันเต อิมัง วัจจะกุฏิง อาคะตานาคะตัสสะ จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมัง วัจจะกุฏิง ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งเวจกุฎีนี้แด่พระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ที่มาแล้วและยังไม่ได้มา ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับเวจกุฎีนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายศาลาท่าน้ำ

มะยัง ภันเต อิมัง นะทิยา สาลัง อุณหะกาเล วิสะมะนัตถายะ อาคะตานาคะตัสสะ จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมัง นะทิยา สาลัง ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งศาลาริมแม่น้ำหลังนี้ เพื่อเป็นที่พักผ่อนในเวลาร้อน แด่พระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ที่มาแล้วและยังไม่ได้มา ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่งศาลาริมแม่น้ำหลังนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ.

คำถวายปราสาทผึ้ง

มะยัง ภันเต อิมัง สะปะริวารัง มะธุปุปผะปาสาทัง อิมัสสะหมิง **วิหาเร ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โนภันเต ภิกขุสังโฆ อิมัง สะปะริวารัง มะธุปุปผะปาสาทัง ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.**

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายปราสาทน้ำผึ้งพร้อมทั้งบริวารนี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ในวิหารนี้ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับปราสาทผึ้งพร้อมทั้งบริวารนี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายข้าวจี่

มะยัง ภันเต อิมัง สุจิอันทัง สะปะริวารัง ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมัง สุจิอันทัง สะปะริวารัง ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง **ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.**

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายข้าวจี่ พร้อมทั้งบริวารนี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับข้าวจี่ พร้อมทั้งบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ.

คำถวายข้าวสาร

อิมานิ มะยัง ภันเต ตัณฑุลานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ตัณฑุลานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายข้าวสาร พร้อมทั้งของบริวารเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่งข้าวสาร พร้อมทั้งบริวารเหล่านี้

ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายน้ำผึ้ง - น้ำมัน - น้ำอ้อย

สะระโท นามายัง ภันเต กาโล สัมปัตโต (อาสันโน) ยัตถุ ตะถาคะโต อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ สะระทิกาพาเธนะ อาพาธิกานัง ภิกขูนัง ปัญจะเภสัชชานิ อะนุญญาสิ สัปปิง นะวะนีตัง เตลัง มะธุง ผาณิตัง มะยันทานิ ตักกาละสะทิสัง อิมัง กาลัง สัมปัตตา ตัสสะ ภะคะวะโต ปัญญัตตานุคะตัง ทานัง ทาตุกามา เตสุ ปะริยาปันนัง มะธุง จะ เตลัง จะ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ มะธุง จะ เตลัง จะ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

บัดนี้สารทกาลถึงแล้ว (ใกล้แล้ว) ในกาลใดเล่า พระตถาคตอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ทรงอนุญาตเภสัช 5 อย่าง คือ เนยใส เนยข้น น้ำมัน น้ำผึ้ง น้ำอ้อย แก่ภิกษุทั้งหลายผู้อาพาธ ด้วยเกิดโรคในสารทกาล บัดนี้ข้าพเจ้าทั้งหลายถึงกาลเช่นนั้นแล้ว ปรารถนาจะถวายทานตามพระพุทธานุญาตของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น จึงถวายน้ำผึ้ง น้ำมัน นับเป็นเภสัช 5 อย่าง แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับมธุทาน เตลทานของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

(ถ้าถวายน้ำผึ้งพร้อมน้ำมันก็กล่าวทั้ง 2 อย่าง ถ้าถวายอย่างเดียวก็กล่าวอย่างเดียว)

คำถวายธง

มะยัง ภันเต อิเมหิ ธะชะปะฏาเกหิ ระตะนัตตะยัง อะภิปูชะยามะ อะยัง

ธะชะปะฏาเกหิ ระตะนัตตะยัสสะ ปูชา อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ.

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอบูชาพระรัตนตรัยด้วยธงแผ่นผ้าเหล่านี้ การบูชาพระรัตนตรัยด้วยธงแผ่นผ้าเหล่านี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ.

คำถวายกระทงลอยประทีป

มะยัง อิมินา ปะทีเปนะ อะสุกายะ **นัมมะทายะ นะทิยา ปุลิเน ฐิตัง มุนิโน ปาทะวะลัญชัง อะภิปูเชมะ อะยัง ปะทีเปนะ มุนิโน ปาทะวะลัญชัสสะ ปูชา อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ.**

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอบูชารอยพระพุทธบาทของพระมหามุนีนาถ ที่ตั้งอยู่เหนือหาดทรายในแม่น้ำ ชื่อว่านัมมทานทีโน้น ด้วยประทีปนี้ การบูชารอยพระพุทธบาทของพระมหามุนีนี้ จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายผ้าไตรจีวรอุทิศผู้ตาย

อิมานิ มะยัง ภันเต, ติจีวะรานิ, อัยยัสสะ, เทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง ติจีวะระปูชาวิปาโก, อัมหากัง มาตาปิตุอาทีนัง, ญาตีนัง กาละกะตานัง, สังวัตตะตุ, อัมหากัง มาตาปิตุอาทะโย, ทานะปัตติง ละภันตุ, อัมหากัง เจตะสา.

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอถวายไตรจีวรเหล่านี้ แด่ท่านผู้มีศีล ขอผลวิบากของการบูชาด้วยไตรจีวรนี้ จงเป็นไปเพื่อญาติทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้น ของข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอญาติมีมารดาบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงได้รับส่วนบุญอันสำเร็จแต่ทานมัยนี้ ตามความประสงค์ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เทอญ.

คำถวายลูกนิมิตสีมา

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ, ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, เอตานิ สีมานิมิตตานิ, สะปะริวารานิ, พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ, สังฆัสสะ นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง พุทธัสสะ, ปูชะนัตถายะ สีมานิมิตตานัง ทานัสสะ อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง, หิตายะ สุขายะ, สังวัตตะตุ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายลูกนิมิตสีมา พร้อมกับของบริวารเหล่านี้แด่พระสงฆ์ เพื่อเป็นพุทธบูชา ขออานิสงส์แห่งการถวายลูกนิมิตสีมาเพื่อเป็นพุทธบูชานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลายจงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย สิ้นกาลนานเทอญ.

คำถวายโรงเรียน (อาคาร)

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ, ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, เอตัง อะคารัง, สะปะริวารัง, กุละปุตตานัง, สิปปุคคะหะณัตถายะ, พุทธะสาสะเน นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง กุละปุตตานัง, สิปปุคคะหะณัตถายะ, อะคารัสสะ ทานัสสะ, อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ, สังวัตตะตุ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายอาคารหลังนี้ พร้อมกับของบริวาร ไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อประโยชน์เป็นสถานที่ศึกษาเล่าเรียนของเยาวชนทั้งหลาย ขออานิสงส์แห่งการถวายอาคารเพื่อประโยชน์เป็นที่ศึกษาเล่าเรียนของเยาวชนทั้งหลายนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลายจงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย สิ้นกาลนานเทอญ.

คำถวายโรงครัว

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ, ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, เอตัง กัปปิยะกุฏิง, สะปะริวารัง, จาตุททิสัสสะ สังฆัสสะ, อาคะตานาคะตัสสะ, วะลัญชะนัตถายะ, พุทธะสาสะเน นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง จาตุททิสัสสะ, สังฆัสสะ, อาคะตานาคะตัสสะ, วะลัญชะนัตถายะ, กัปปิยะกุฏิยา, ทานัสสะ อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ, สังวัตตะตุ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายโรงครัวหลังนี้ พร้อมกับของบริวารไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อประโยชน์เป็นที่สำหรับใช้สอยของพระสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ที่มาแล้วและยังไม่ได้มา ขออานิสงส์แห่งการถวายโรงครัว เพื่อประโยชน์เป็นสถานที่สำหรับใช้สอยของพระสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังไม่ได้มานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายศาลาโรงฉันภัตตาหาร

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ, ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, เอตัง ภัตตะสาลัง, สะปะริวารัง, จาตุททิสัสสะ สังฆัสสะ, อาคะตานาคะตัสสะ, วะลัญชะนัตถายะ, พุทธะสาสะเน นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง จาตุททิสัสสะ, สังฆัสสะ, อาคะตานาคะตัสสะ, วะลัญชะนัตถายะ, ภัตตะสาลายะ, ทานัสสะ อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ, สังวัตตะตุ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายศาลาโรงฉันหลังนี้ พร้อมกับของบริวารไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อเป็นสถานที่สำหรับใช้สอย ของพระสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ที่มาแล้วและยังไม่ได้มา ขออานิสงส์แห่งการถวายศาลาโรงฉัน เพื่อประโยชน์เป็นสถานที่สำหรับใช้สอยของพระสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังไม่ได้มานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายโต๊ะอาหารพร้อมทั้งเก้าอี้ (สำหรับนั่ง)

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ, ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, เอตัง มะหาทีฆะปีฐะกัง, สะโกจฉัง, จาตุททิสัสสะ สังฆัสสะ, อาคะตานาคะตัสสะ, วะลัญชะนัตถายะ, อิมัสสะหมิง อาวาเส, นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง จาตุททิสัสสะ, สังฆัสสะ, อาคะตานาคะตัสสะ, วะลัญชะนัตถายะ, มะหาทีฆะปีฐะกัสสะ, สะโกจฉัสสะ, ทานัสสะ อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง, หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายซึ่งโต๊ะอาหารพร้อมทั้งเก้าอี้นี้ ไว้ในอาวาสนี้ เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องอาศัยใช้สอยของพระสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ที่มาแล้วและยังไม่ได้มา ขออานิสงส์แห่งการถวายโต๊ะอาหารพร้อมทั้งเก้าอี้ เพื่อประโยชน์สำหรับใช้สอยของพระสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังไม่ได้มานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายผลไม้ต่าง ๆ

อิมานิ มะยัง ภันเต, ผะลานิ, สังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, สังโฆ, อิมานิ ผะลานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผลไม้เหล่านี้ แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับ ผลไม้เหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายเครื่องสังเวยพระภูมิเจ้าที่

อิมัง สูปะพะยัญชะนะสัมปันนัง สะอุทะกัง วะรัง ภุมมัสสะ เทมิ.

คำถวายฆ้อง ระฆัง โปง

อิมัง ภันเต, คัณฑิง, สะปะริวารัง, สังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, สังโฆ, อิมัง คัณฑิง, สะปะริวารัง, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายฆ้อง (ถ้าเป็นระฆังหรือโปงก็ให้ระบุชื่อตามนั้น ส่วนตัวบาลีคงเหมือนเดิม) พร้อมทั้งของบริวารเหล่านี้ แก่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับ "ฆ้อง" พร้อมทั้งบริวารเหล่านี้เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ.

คำถวายไฟฟ้า

อิมัง ภันเต, วิชชุปะทีปัง, สะปะริวารัง, สังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, สังโฆ, อิมัง วิชชุปะทีปัง สะปะริวารัง, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายไฟฟ้ากับทั้งของบริวารนี้ แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับซึ่งไฟฟ้ากับทั้งบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายหอสมุด

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ, ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, เอตัง อะคารัง, สะปะริวารัง, มะหาชะนัสสะ, นานาสิปปะปัณณานัง, สะโมสะระณัตถายะ, พุทธะสาสะเน นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง มะหาชะนัสสะ, นานาสิปปะปัณณานัง, สะโมสะระณัตถายะ, อะคารัสสะ, ทานัสสะ อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ, สังวัตตะตุ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายอาคารหลังนี้ พร้อมกับของบริวารไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อประโยชน์เป็นสถานที่รวบรวมหนังสือวิชาความรู้ต่าง ๆ เพื่อประชาชนทั่วไป ขออานิสงส์แห่งการถวายอาคารหลังนี้ เพื่อประโยชน์เป็นสถานที่รวบรวมหนังสือวิชาความรู้ต่าง ๆ เพื่อประชาชนทั่วไป ของข้าพเจ้าทั้งหลายจงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย สิ้นกาลนาน เทอญ

คำถวายธรรมาสน์

อิมัง ภันเต ธัมมาสะนัง สะปะริวารัง ภิกขุสังฆัสสะ นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมัง ธัมมาสะนัง สะปะริวารัง ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายธรรมาสน์ กับบริวารนี้แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับธรรมาสน์ กับทั้งบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายคัมภีร์พระไตรปิฎก

อิมานิ มะยัง ภันเต, เตปิฏะกะปัณณานิ, สะปะริวารานิ, สังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ เตปิฏะกะปัณณานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายหนังสือคัมภีร์พระไตรปิฎก กับทั้งของบริวารเหล่านี้ แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับหนังสือคัมภีร์พระไตรปิฎก กับทั้งของบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายคัมภีร์พระธรรม

มะยัง ภันเต, อิมัง, สะปะริวารัง, โปฏฐะกะคันถัง, พะหุชะนะหิตายะ, พะหุชะนะสุขายะ, มะหาเถเรหิ ยุตตัปปะยุตตัง, ธัมมิกัง ธัมมะลัทธัง, จาตุททิสัสสะ, ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมัง สะปะริวารัง, โปฏฐะกะคันถัง, พะหุชะนะหิตายะ, พะหุชะนะสุขายะ มะหาเถเรหิ ยุตตัปปะยุตตัง ธัมมิกัง ธัมมะลัทธัง, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งคัมภีร์พระธรรม อันพระมหาเถระทั้งหลาย ชำระสอบทานแล้ว อันเกิดขึ้นโดยชอบธรรม อันได้มาโดยธรรม กับทั้งบริวารนี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ผู้มีในทิศทั้ง 4 ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่งคัมภีร์พระธรรม อันพระมหาเถระทั้งหลาย ชำระสอบทานแล้ว อันเกิดขึ้นแล้วโดยชอบธรรม อันได้มาโดยธรรม กับทั้งบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายพัดลม

อิมัง ภันเต, วีชะนะวาตัง, สะปะริวารัง, สังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, สังโฆ, อิมัง วีชะนะวาตัง, สะปะริวารัง, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายซึ่งพัดลม กับทั้งของบริวารนี้ แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับซึ่งพัดลม กับทั้งของบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายกลอง

อิมัง ภันเต, เภริง, สะปะริวารัง, สังฆัสสะ, นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, สังโฆ, อิมัง เภริง, สะปะริวารัง, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายกลองกับทั้งของบริวารเหล่านี้ แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับกลองกับของบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายพรม

อิมัง ภันเต, โกชะวัง, สะปะริวารงั, สังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, สังโฆ, อิมัง โกชะวัง, สะปะริวารัง, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายพรมกับทั้งของบริวารนี้ แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับพรมกับทั้งของบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายนาฬิกา

อิมัง ภันเต, ฆะฏิกายันตัง, สะปะริวารัง, สังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, สังโฆ, อิมัง ฆะฏิกายันตัง, สะปะริวารัง, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายนาฬิกาแขวน กับทั้งของบริวารนี้ แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับนาฬิกาแขวน กับทั้งของบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลายเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ.

คำถวายถ้วย ชาม

อิมานิ มะยัง ภันเต, สูปะธาระมัลละกาทิปะริกขารานิ, สะปะริวารานิ, สังฆัสสะ โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, สังโฆ, อิมานิ สูปะธาระมัลละกาทิปะ-ริกขารานิ, สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง ทีฆะรัตตัง, หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายบริขาร มีถ้วยและชามเครื่องใช้เป็นต้น กับทั้งของบริวารเหล่านี้ แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับบริขารมีถ้วยและชามเป็นต้น กับของบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายช่อฟ้าใบระกา

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ, ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, เอตัง กัณณิกัง, สะปะริวารัง, พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ สังฆัสสะ, นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง พุทธัสสะ, ปูชะนัตถายะ, กัณณิกายะ, ทานัสสะ อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ, สังวัตตะตุ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายช่อฟ้า พร้อมทั้งใบระกานี้ แด่พระสงฆ์ เพื่อเป็นพุทธบูชา ขออานิสงส์แห่งการถวายช่อฟ้าใบระกา เพื่อเป็นพุทธบูชานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายระฆัง

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ, ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, เอตัง คัณฑิง, สะปะริวารัง, พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ, อิมัสสะหมิง **อาวาเส, นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ, คัณฑิยา ทานัสสะ, อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ, สังวัตตะตุ.**

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายหอระฆัง พร้อมกับของบริวารนี้ ไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อเป็นพุทธบูชา ขออานิสงส์แห่งการถวายหอระฆังเพื่อเป็นพุทธบูชานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไป เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดา เป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำถวายเครื่องรับโทรทัศน์

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ, ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, เอตัง ทูระทัสสนะยันตัง, สะปะริวารัง, มะหาชะนัสสะ สาธาระณัตถายะ, ภิกขุสังฆัสสะ, นิยยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง มะหาชะนัสสะ สาธาระณัตถายะ, ทูระทัสสะนะยันตัสสะ, ทานัสส, อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ, สังวัตตะตุ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายเครื่องรับโทรทัศน์ พร้อมกับของบริวารนี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ เพื่อเป็นประโยชน์ทั่วไปแก่มหาชน ขออานิสงส์แห่งการถวายเครื่องรับโทรทัศน์เพื่อเป็นประโยชน์ทั่วไปแก่มหาชนนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำถวายเครื่องรับวิทยุ

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ, ปะฏิชานาตุ, มะยัง ภันเต, เอตัง วิชชุปะฏิคคาหะกะยันตัง, สะปะริวารงั, มะหาชะนัสสะ, สาธาระณัตถายะ, อิมัสสะหมิง **ฐาเน, นิยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง มะหาชะนัสสะ สาธาระณัตถายะ, วิชชุปะฏิคคาหะกะยันตัสสะ, ทานัสสะ, อานิสังโส, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนานัง, มีทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ, สังวัตตะตุ.**

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายเครื่องรับวิทยุ พร้อมกับของบริวารนี้ไว้ ณ สถานที่นี้ เพื่อเป็นประโยชน์ทั่วไปแก่มหาชน ขออานิสงส์แห่งการถวายเครื่องรับวิทยุเพื่อเป็นประโยชน์ทั่วไปแก่มหาชนนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำถวายยาแก้ไข้ต่าง ๆ

อิมานิ มะยัง ภันเต, เภสัชชานิ, สะปะริวารานิ, สังฆัสสะ โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, สังโฆ, อิมานิ เภสัชชานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายยาแก้ไข้ทั้งหลาย กับทั้งเครื่องบริวารเหล่านี้ แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับยาแก้ไข้ทั้งหลาย กับทั้งของบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวยอัฐบริขาร

อิมานิ มะยัง ภันเต อัฏฐะปะริกขารานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ **โอโณชะยามะ** สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ อัฏฐะปะริกขารานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายอัฐบริขาร กับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับอัฐบริขาร กับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายผ้าม่าน

อิมานิ มะยัง ภันเต สาณิวัตถานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ สาณิวัตถานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้าม่าน พร้อมกับของบริวารเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับผ้าม่าน พร้อมกับของบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำถวายผ้าปูที่นอน

อิมานิ มะยัง ภันเต ปัจจัตถะระณานิ สะปะริวารานิ จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ อิมัสสะหมิง **อาวาเส โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ปัจจัตถะระณานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.**

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้าปูที่นอน พร้อมกับของบริวารเหล่านี้ ไว้ในอาวาสนี้เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องใช้สอยของพระภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับผ้าปูที่นอน พร้อมทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลายเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำถวายผ้าห่มนอน

อิมานิ มะยัง ภันเต สะยะนะปารุปะนานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ สะยะนะปารุปะนานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้าห่มนอน พร้อมกับของบริวารเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับผ้าห่มนอน พร้อมทั้งของบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ.

คำถวายมุ้ง

อิมา มะยัง ภันเต มะกะสะกุฏิกา สะปะริวารา จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ อิมัสสะหมิง **อาวาเส โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมา มะกะสะกุฏิกา สะปะริวารา ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.**

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายมุ้ง พร้อมทั้งของบริวารเหล่านี้ ไว้ในอาวาสนี้ เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องใช้สอยของพระภิกษุผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ขอพระสงฆ์จงรับมุ้ง พร้อมกับของบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำถวายเตียงนอน

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง มัญจัง สะปะริวารัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ อิมัสสะหมิง **อาวาเส นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ มัญจะทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ.**

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบว่า ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายเตียงนอน พร้อมกับของบริวารนี้ ไว้ในอาวาสนี้ เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องใช้สอยของพระภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ขออานิสงส์แห่งการถวายเตียงนอนเพื่อประโยชน์เป็นเครื่องใช้สอยของพระภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มานี้ (ของข้าพเจ้าทั้งหลาย) จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำถวายหมอน

อิมานิ มะยัง ภันเต พิมโพหะนานิ สะปะริวารานิ จาตุททิสัสสะ ภิกขุ สังฆัสสะ อาคะตานะคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ อิมัสสะหมิง อาวาเส โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ พิมโพหะนานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ **อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.**

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายหมอน พร้อมทั้งของบริวารเหล่านี้ ไว้ในอาวาสนี้ เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องใช้สอยของพระภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับหมอนพร้อมทั้งของบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำถวายเสื่อ

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตานิ ภุมมัตถะระณานิ สะปะริวารานิ จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ อิมัสสะหมิง **อาวาเส นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ ภุมมัตถะระณานัง ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ.**

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบว่า ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายเสื่อ พร้อมทั้งของบริวารเหล่านี้ไว้ในอาวาสนี้ เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องใช้สอยของพระภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ขออานิสงส์แห่งการถวายเสื่อ เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องใช้สอยของพระภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มานี้ (ของข้าพเจ้าทั้งหลาย) จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาและบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำถวายไม้กวาด

อิมา มะยัง สัมมัชชะนิโย สะปะริวารา ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมา สัมมัชชะนิโย สะปะริวารา ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายไม้กวาด พร้อมกับของบริวารเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับไม้กวาด พร้อมทั้งของบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดกาลนาน เทอญ.

คำถวายร่ม

อิมานิ มะยัง ภันเต ฉัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ฉัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายร่มพร้อมกับของบริวารเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับร่ม พร้อมทั้งของบริวารเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำถวายรองเท้า

อิมา มะยัง ภันเต อุปาหะนา ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมา อุปาหะนา สะปะริวารา ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายรองเท้า พร้อมทั้งของบริวารเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับรองเท้า พร้อมทั้งของบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำถวายบาตร

เอเต มะยัง ภันเต ปัตเต สะปะริวาเร ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ เอเต ปัตเต สะปะริวาเร ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายบาตร พร้อมทั้งของบริวารเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับบาตร พร้อมทั้งของบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำถวายถังน้ำหรือตุ่มน้ำ

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง ปานียะภาชะนัง สะปะริวารัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ อิมัสสะหมิง **อาวาเส นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ ปานียะภาชะนัสสะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ.**

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบว่า ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายตุ่มน้ำ (ถังน้ำ) พร้อมกับของบริวารนี้ ไว้ในอาวาสนี้ เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องใช้สอยของพระภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ขออานิสงส์แห่งการถวายตุ่มน้ำ (ถังน้ำ) เพื่อประโยชน์เป็นเครื่องใช้สอยของพระภิกษุสงฆ์ผู้อยู่ในทิศทั้ง 4 ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มานี้ (ของข้าพเจ้าทั้งหลาย) จงเป็นไปเพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนาน เทอญ

คำอาราธนาพระปริตร

๐ วิปัตติปะฏิพาหายะ	สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะทุกขะวินาสายะ	ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ	สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะภะยะวินาสายะ	ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ	สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะโรคะวินาสายะ	ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง

คำถวายทาน หากจดจำไม่ได้ทั้งหมด จะท่องจำเฉพาะแบบใดแบบหนึ่งแล้วเปลี่ยนชื่อ จำนวนและคำกิริยาที่ถวายให้ถูกต้องก็ใช้ได้ บทกิริยาว่า **โอโณชะยามะ** ใช้กับของที่ยกถวายได้ **นิยยาเทมะ** ใช้กับการถวายของที่ยกให้ด้วยมือไม่ได้

คำอาราธนาธรรม (นอกจากวันธรรมสวนะ หรือวันพระ)

พรหมา จะ โลกาธิปะติ สะหัมปะติ
กัตอัญชะลี อันธิวะรัง อะยาจะถะ
สันตีธะ สัตตาปปะระชักขะชาติกา
เทเสตุ ธัมมัง อะนุกัมปิมัง ปะชัง

อาราธนาธรรมวันธรรมสวนะ (วันพระ)

จาตุททะสี ปัณณะระสี ยา จะ ปักขัสสะ อัฏฐะมี
กาลา พุทเธนะ ปัญญัตตา สัทธัมมัสสะวะนัสสิเม
ปัณณะระสี อะยันทานิ สัมปัตตา อะภิลักขิตา
เตนายัง ปะริสา ธัมมัง โสตุง อิธะ สะมาคะตา
สาธุ อัยโย ภิกขุสังโฆ กะโรตุ ธัมมะเทสะนัง
อะยัญจะ ปะริสา สัพพา อัฏฐิกัตตะวา สุณาตุ ตัง

กิจพึงทำหลังเทศน์

พึงเปล่งคำสาธุการ และแสดงตน เป็นอุบาสกอุบาสิกา พร้อมกัน ดังนี้

สาธุ สาธุ สาธุ

อะหัง พุทธัญจะ ธัมมัญจะ สังฆัญจะ สะระณัง คะตา
อุปาสิกัตตัง เทเสสิง ภิกขุสังฆัสสะ สัมมุขา,
เอตัง เม สะระณัง เขมัง เอตัง สะระณะมุตตะมัง,
เอตัง สะระณะมาคัมมะ สัพพะทุกขา ปะมุจจะเย,
ยะถาพะลัง จะเรยยาหัง สัมมาสัมพุทธะสาสะนัง,
ทุกขะนิสสะระณัสเสวะ ภาคินิสสัง อะนาคะเต,

○ วัน 8 ค่ำ จงเปลี่ยนว่า อัฏฐะมี โข, วัน 14 ค่ำ เปลี่ยนว่า จาตุททะสี ชาย เปลี่ยน **คะตา** เป็น **คะโต** อุปา**สิกัตตัง** เป็น อุปาสะกัตตัง **ภาคินิสสัง** เป็น **ภาคีอัสสัง**

หมอบกราบลงว่า

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,
พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,
พุทโธ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ.

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา ;
ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,
ธัมโม ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,
สังเฆ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,
สังโฆ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังเฆ.

คาถาสวดรับเทศน์

เปล่งคำสาธุการเป็นต้นแล้ว พึงสวดปัตติทานคาถา ทำนองสรภัญญะ ดังนี้

(หัวหน้านำ) ยา เทวะตา สันติ วิหาระวาสินี,
(รับพร้อมกัน) ถูเป ฆะเร โพธิฆะเร ตะหิง ตะหิง,
ตา ธัมมะทาเนนะ ภะวันตุ ปูชิตา
โสตถิง กะโรนเตธะ วิหาระมัณฑะเล,
เถรา จะ มัชฌา นะวะกา จะ ภิกขะโว,
สารามิกา ทานะปะตี อุปาสะกา,
คามา จะ เทสา นิคะมา จะ อิสสะรา,
สัปปาณะภูตา สุขิตา ภะวันตุ เต,
ชะลาพุชา เยปิ จะ อัณฑะสัมภะวา,
สังเสทะชาตา อะถะโวปะปาติกา

นิยยานิกัง ธัมมะวะรัง ปะฏิจจะ เต,
สัพเพปิ ทุกขัสสะ กะโรนตุ สังขะยัง
ฐาตุ จิรัง สะตัง ธัมโม ธัมมัทธะรา จะ ปุคคะลา,
สังโฆ โหตุ สะมัคโค วะ อัตถายะ จะ หิตายะ จะ,
อัมเห รักขะตุ สัทธัมโม สัพเพปิ ธัมมะจาริโน,
วุฑฒิง สัมปาปุเณยยามะ ธัมเม อะริยัปปะเวทิเต.

คำขอขมาพระรัตนตรัย (แบบย่อ)

ระตะนัตตะเย ปะมาเทนะ,
ทะวาระตะเยนะ กะตัง,
สัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุ โน ภันเต (3 หน)

คำลากลับ

หันทะทานิ มะยัง ภันเต, อาปุจฉามะ,
พะหุกิจจา มะยัง, พะหุกะระณียา,
(พระกล่าวคำอนุญาตว่า) ยัสสะทานิ ตุมเห กาลัง มัญญะถะ (พึงรับว่า) สาธุ ภันเต
จากนั้น เมื่อไม่มีกิจธุระอย่างอื่น พึงกลับบ้านได้

□□□□□

ภาคผนวก

พระบูชา และพระคาถาประจำวันเกิด

รวิวาโร *วันอาทิตย์ พระถวายเนตร*

คนเกิดวันอาทิตย์ สวดพระคาถานี้ วันละ 6 จบ

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา,
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส,
ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง,
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ ทิวะสัง
เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม,
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ.
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา,
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา.
อิมัง โส ปะริตตัง กัตตะวา โมโร จะระติ เอสะนา.

(ตอนนี้สำหรับสวดเวลาเช้า หรือคนเกิดข้างขึ้น)

อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา,
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส,
ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง,
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ รัตติง,
เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม,
เต เม นโม เต จะ มัง ปาละยันตุ.
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา.
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปะริตตัง กัตตะวา โมโร วาสะมะกัปปะยีติ.

(ตอนนี้สำหรับสวดเวลากลางคืนหรือคนเกิดข้างแรม)

จนฺทวาโร *วันจันทร์ พระห้ามสมุทร*

คนเกิดวันจันทร์ สวดพระคาถานี้ วันละ 15 จบ

1 ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ,
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท,
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง,
พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ

2 ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ,
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท;
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง,
ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ,

3 ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ.

ภุมฺมวาโร *วันอาคาร พระไสยา หรือพระคันธารราษฎร์*

คนเกิดวันอังคาร สวดพระคาถานี้ วันละ 8 จบ

ยัสสานุสสะระเณนาปิ อันตะลิกเขปิ ปาณิโน
ปะติฏฐะมะธิคัจฉันติ ภูมิยัง วิยะ สัพพะทา,
สัพพูปัททะวะชาลัมหา ยักขะโจราทิสัมภะวา,
คะณะนา นะ จะ มุตตานัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห.

วุธวาโร *วันพุธ พระอุ้มบาตร*

คนเกิดวันพุธ กลางวัน สวดพระคาถานี้ วันละ 17 จบ

สัพพาสีวิสะชาตีนัง ทิพพะมันตาคะทัง วิยะ,
ยันนาเสติ วิสัง โฆรัง เสสัญจาปิ ปะริสสะยัง
อาณักเขตตัมหิ สัพพัตถะ สัพพะทา สัพพะปาณินัง
สัพพะโสปิ นิวาเรติ ปะริตตันตัมภะณามะ เห.

คนเกิดวันพุธกลางคืน (ข้างขึ้น) สวดพระคาถานี้ วันละ 12 จบ

กินนุ สันตะระมาโน วะ ราหุ สุริยัง ปะมุญจะสิ,
สังวิคคะรูโป อาคัมมะ กินนุ ภีโตวะ ติฏฐะสีติ.
สัตตะธา เม ผะเล มุทธา ชีวันโต นะ สุขัง ละเภ
พุทธะคาถาภิคีโตมหิ โน เจ มุญเจยยะ สุริยันติ

(ผู้เกิดวันพุธกลางคืนข้างแรม เปลี่ยนบทสุริยัง เป็น จันทัง เปลี่ยนบทสุริยันติเป็น จันทิมันติ)

ครุวาโร *วันพฤหัสบดี พระสมาธิ*

คนเกิดวันพฤหัสบดี สวดพระคาถานี้ วันละ 19 จบ

อัตถิ โลเก สีละคุโณ สัจจัง โสเจยยะนุททะยา,
เตนะ สัจเจนะ กาหามิ สัจจะกิริยะมะนุตตะรัง.
อาวัชชิตตะวา ธัมมะพะลัง สะริตตะวา ปุพพะเก ชิเน.
สัจจะพะละมะวัสสายะ สัจจะกิริยะมะกาสะหัง
สันติ ปักขา อะปัตตะนา สันติ ปาทา อะวัญจะนา,
มาตา ปิตา จะ นิกขันตา ชาตะเวทะ ปะฏิกกะมะ.
สะหะ สัจเจ กะเต มัยหัง มะหาปัชชะลิโต สีขี,
วัชเชสิ โสฬะสะ กะรีสานิ อุทะกัง ปัตตะวา ยะถา สีขี,
สัจเจนะ เม สะโม นัตถิ เอสา เม สัจจะปาระมีติ.

สุกฺกวาโร *วันศุกร์ พระรำพึง*

คนเกิดวันศุกร์ สวดพระคาถานี้ วันละ 21 จบ

อัปปะสันเนหิ นาถัสสะ สาสะเน สาธุสัมมะเต,
อะมะนุสเสหิ จัณเฑหิ สะทา กิพพิสะการิภิ.
ปะริสานัญจะตัสสันนะ มะหิงสายะ จะ คุตติยา,
ยันเทเสสิ มะหาวีโร ปะริตตันตัมภะณามะ เห.

โสรวาโร *วันเสาร์ พระนาคปรก*

คนเกิดวันเสาร์ สวดพระคาถานี้ วันละ 10 จบ

ยะโตหัง ภะคินิ อะริยายะ ชาติยา ชาโต,
นาภิชานามิ สัญจิจจะ ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตา,
เตนะ สัจเจนะ โสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัพภัสสะ.

พระคาถาประจำวันเหล่านี้ ผู้ใดสวดสาธยายด้วยจิตใจที่เชื่อมั่นทุก ๆ วัน มิได้ขาด ครบเท่าจำนวนครั้งที่ระบุไว้ ประกอบกับบูชาพระพุทธปฏิมาประจำวันควบคู่ไปด้วย ผู้นั้นจะประสพแต่สิ่งอันเป็นมงคล ปราศจากอุปัทวะ อันตรายทั้งปวง ขึ้นชื่อว่าเคราะห์ร้าย สิ่งอันเป็นเสนียดจัญไร จะไม่มีโอกาสพบพานจนตลอดชีวิต.

□□□□□

คำขอบรรพชาอุปสมบทแบบ เอสาหัง

เอสาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยาหัง ภันเต, ตัสสะ ภะคะวะโต, ธัมมะวินะเย ปัพพัชชัง, ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง

ทุติยัมปาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยาหัง ภันเต, ตัสสะ ภะคะวะโต, ธัมมะวินะเย ปัพพัชชัง, ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง

ตะติยัมปาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยาหัง ภันเต, ตัสสะ ภะคะวะโต, ธัมมะวินะเย ปัพพัชชัง, ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง

อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหตตะวา, ปัพพาเชถะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหตตะวา, ปัพพาเชถะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหตตะวา, ปัพพาเชถะ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ

สอนกัมมัฏฐาน *(ว่าตามทีละบท)*

เกสา โลมา นะขา ทันตา ตะโจ

ตะโจ ทันตา นะขา โลมา เกสา

คำขอศีล อะหัง ภันเต, สะระณะสีลัง ยาจามิ
ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, สะระณะสีลัง ยาจามิ
ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, สะระณะสีลัง ยาจามิ

พระอาจารย์ว่านำ นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสะ *(๓ จบ)*

พระอาจารย์บอกว่า "ยะมะหัง วะทามิ ตัง วะเทหิ"
รับว่า "อามะ ภันเต"

ว่าตามทีละประโยค

	พุทธัง	สะระณัง	คัจฉามิ
	ธัมมัง	สะระณัง	คัจฉามิ
	สังฆัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	พุทธัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	ธัมมัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	สังฆัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	พุทธัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	ธัมมัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	สังฆัง	สะระณัง	คัจฉามิ

พระอาจารย์ว่า ติสะระณะคะมะนัง นิฎฐิตัง *รับว่า* "อามะ ภันเต"

ว่าตาม ปาณาติปาตา เวระมะณี
อะทินนาทานา เวระมะณี
อะพรัหมะจะริยา เวระมะณี
มุสาวาทา เวระมะณี
สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี
วิกาละโภชะนา เวระมะณี
นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนา เวระมะณี
มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี
อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี
ชาตะรูปะระชะตะปะฏิคคะหะณา เวระมะณี

อิมานิ ทะสะ สิกขาปะทานิ สะมาทิยามิ *(ว่า ๓ หน)*

จบพิธีบรรพชาแต่เพียงนี้

คำขอนิสสัย

อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ
ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ
ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ
อุปัชฌาโย เม ภันเต โหหิ *(ว่า ๓ หน)*

พระอุปัชฌายะกล่าวว่า โอปายิกัง, ปะฏิรูปัง, ปาสาทิเกนะ สัมปาเทหิ ทีละบทพึงรับว่า สาธุ ภันเต ทุกบทไป แต่นั้นสามเณรพึงกล่าวรับเป็นธุระให้ท่านว่าดังนี้

อัชชะตัคเคทานิ เถโร, มัยหัง ภาโร, อะหัมปิ เถรัสสะ ภาโร ว่า ๓ หน เสร็จแล้วกราบลง ๓ ครั้ง

	คำบอกบาตรจีวร	**คำรับ**
๑.	อะยันเต ปัตโต	อามะ ภันเต
๒.	อะยัง สังฆาฏิ	อามะ ภันเต
๓.	อะยัง อุตตะราสังโค	อามะ ภันเต
๔.	อะยัง อันตะระวาสะโก	อามะ ภันเต

	ถาม	**ตอบ**
๑.	กุฏฐัง	นัตถิ ภันเต
๒.	คัณโฑ	นัตถิ ภันเต
๓.	กิลาโส	นัตถิ ภันเต

ถาม	ตอบ
๔. โสโส	นัตถิ ภันเต
๕. อะปะมาโร	นัตถิ ภันเต
๑. มะนุสโสสิ๊	อามะ ภันเต
๒. ปุริโสสิ๊	อามะ ภันเต
๓. ภุชิสโสสิ๊	อามะ ภันเต
๔. อะนะโณสิ๊	อามะ ภันเต
๕. นะสิ๊ ราชะภะโฏ	อามะ ภันเต
๖. อะนุญญาโตสิ๊ มาตาปิตูหิ	อามะ ภันเต
๗. ปะริปุณณะวีสะติวัสโสสิ๊	อามะ ภันเต
๘. ปะริปุณณันเต ปัตตะจีวะรัง	อามะ ภันเต
๙. กินนาโมสิ	อะหัง ภันเต.........นามะ
๑๐. โก นามะ เต อุปัชฌาโย	อุปัชฌาโย เม ภันเต อายัสสะมา..........นามะ

หมายเหตุ อะหัง ภันเต...*(เพิ่มฉายานาค)* นามะ
อุปัชฌาโย เม ภันเต อายัสสะมา... *(เพิ่มฉายาพระอุปัชฌาย์)* นามะ

คำขออุปสมบท

สังฆัมภันเต, อุปะสัมปะทัง ยาจามิ, อุลลุมปะตุ มัง ภันเต, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ,

ทุติยัมปิ ภันเต, สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามิ, อุลลุมปะตุ มัง ภันเต, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ,

ตะติยัมปิ ภันเต, สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามิ, อุลลุมปะตุ มัง ภันเต, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ,

ถ้าว่าพร้อมกันให้เปลี่ยน ยาจามิ เป็น ยาจามะ เปลี่ยน มัง เป็น โน *(ไม่เกินคราวละ ๓ รูป)*

จบพิธีอุปสมบทแบบ เอสาหัง เท่านี้

คำอธิษฐานการให้ชีวิตสรรพสัตว์ *(ปล่อยสัตว์)*

ของ

พระราชวรานุวัตร *(สมาน สุเมโธ ป.ธ.๕)*

วัดป่าแสงอรุณ ขอนแก่น

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ *(๓ จบ)*

ปะณิธานะโต ปัฏฐายะ ตะถาคะตัสสะ ทะสะปาระมิโย ทะสะ อุปะปาระมิโย ทะสะ ปะระมัตถะปาระมิโยติ สะมะติงสะ ปาระมิโย ปัญจะ มะหาปะริจจาเค โลกัตถะจะริยา ญาตัตถะจะริยา พุทธัตถะจะริยาติ ติสโส จะริยาโย ปัจฉิมะภะเว คัพภาวักกันติง ชาติง อะภินิกขะมะนัง ปะธานะจะริยัง โพธิปัลลังเก มาระวิชะยัง สัพพัญญุตะญาณัปปะฏิเวธัง ธัมมะจักกัปปะวัตตะนัง นะวะ โลกุตตะระธัมเมติ สัพเพปิเม พุทธะคะเณ อาวัชชิตะวา สัพพะ สัตตานัง ชีวิตะทานะกุสะละกัมมัง กะริสสามิฯ

อิมินา ชีวิตะทานานิสังเสนะ, อะหัง สุขิโต โหมิ, นิททุกโข โหมิ, อะเวโร โหมิ, อะพะยาปัชโฌ โหมิ, อะนีโฆ โหมิ, สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิฯ อิมินา ชีวิตะทานานิสังเสนะ, สัพเพ สัตตา, สัพพะ ทุกขา ปะมุจจันตุ อิมินา ชีวิตะทานานิสังเสนะ, สัพเพ สัตตา, ลัทธะ สัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุฯ อิมินา ชีวิตะทานานิสังเสนะ, สัพเพ สัตตา, กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา กัมมะโยนี กัมมะพันธู กัมมะปะฏิสะระณา, ยัง กัมมัง กะริสสันติ, กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา, ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติฯ

ยะถา จะ มัยหัง ตะเถวะ เนสัง, ชีวิตัง ปิยัง, อิมินา ชีวิตะทานานิสังเสนะ, โสตถิ เม โหตุ สัพพะทาฯ

สัพเพ สัตตา, ยะถาสุขัง ชีวันตุ, สัพเพ สัตตา, สุเขนะ คัจฉันตุ อิมินา ชีวิตะทานานิสังเสนะ, โสตถิ เม โหตุ สัพพะทาฯ

อะโห ทานัง เม ประระมะทานัง ชีวิตะทานัง

อะโห ทานัง เม ประระมะทานัง ชีวิตะทานัง

อะโห ทานัง เม ประระมะทานัง ชีวิตะทานัง

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ, สัพเพ เต โรคา, สัพเพ เต ภยา, สัพเพ เต อันตะรายา, สัพเพ เต อุปัททะวา, สัพเพ เต ทุนนิมิตตา, สัพเพ เต อะวะมังคะลา, วินัสสันตุ วินัสสันตุ วินัสสันตุ โสตถิ เม โหตุ สัพพะทาฯ

ข้อแนะนำ

ผู้มีความทรงจำดี	ท่องจำได้ ให้สวดอธิษฐานทั้งหมด
ผู้มีความทรงจำปานกลาง	ให้ท่องจำอธิษฐานตัดบทตั้งแต่ **ยะถา จะ มัยหัง** ไปจนจบ
ผู้มีความทรงจำน้อย	ให้ท่องอธิษฐานตัดบทตั้งแต่ **อะโห ทานัง เม** ไปจนจบ
ผู้ไม่ประสงค์จะท่องเลย	ก็ให้ถือคำอธิษฐานนี้ ให้อ่านแล้ว ทำจิตให้ชุ่มฉ่ำด้วยเมตตาเป็นต้น ก็สามารถสัมฤทธิ์ผลตามประสงค์แล,

หมายเหตุ *ทุกครั้งที่ปล่อยสัตว์ หรือบริจาคสัตว์ ให้ชีวิตเป็นทาน จงตั้งจิตอธิษฐานดังที่เรียบเรียงไว้แล้วนี้ จะมีแต่ความสุขสดชื่นสมหวังตลอดชีวิตแล ฯ*

พิมพ์ที่ **หจก. ขอนแก่นการพิมพ์** โทร. (043) 221938, 220128
64 - 66 ถนนรื่นรมย์ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น **2541**